

پر رسنیو د نامسلکیتوب اغیز

(مسلکیتوب د معیاریتوب پر لور)

لیکوال او خپرونکی: محمدخان ذهین

Ketabton.com

پر رسنیو د نامسلکیتوب اغېز

(مسلکیتوب د معیاریتوب پر لور)

لیکوال: محمدخان ذهین 0781997120

خپرنډوی: د افغانستان ملي تحریک

چاپ کال: ۱۳۹۸ ل / ۲۰۱۹ ز

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چاپ وار: لومړی

د خپرنډوی د خپرونو لړ: (۱۵۵)

د دې کتاب د چاپي، کاپي، انلاین او بل هر ډول خپراوي حقوق له خپرنډوی سره خوندي دي

برېښنایي پته: www.melitahrik.com

ڊالی

خپل درون پلار جان، عزتمندی مورجانې، خوږو خوږندو او گرانې
کورودانې ته، چې تل یې په دعاوو کې یاد ساتلی او په مینه یې پاللی یم!
خپلو ټولو درنو استادانو او مسلکي ملگرو ته، چې د دې اثر په اړه څېړنه
او لیکنه کې یې مرسته راسره وکړه!

خپلو ټولو هم فکرو او مخالف فکرو ته؛ ځکه همفکرو هڅولی او
مخالف فکرو مې بیا روحیه کې د مبارزې ځواک پیاوړی کړی.

م. ذهین

يو مسلکي گام

مسلکیتوب یو داسې اصل دی، چې په هر مسلک او کسب کې د نوښتونو، پنځونو او کیفیت لوړېدو لامل کېدای شي. هغه څه چې یو مسلکي شخص پخپل مسلک یا کسب کې پېژني او پرې پوهیږي، یو اماتور یې په اسانه نه شي درک کولای. د خوشحال بابا دا خبره چې « هر سړی پیدا دی خپل خپل کار لره کنه » د دې خبرې ښه دلیل دی.

رښتیا هم انسانان د مختلفو ذکاتونو لرونکي دي او رب هر چاته یو استعداد ورکړی. دا چې څوک له خپلې وړتیا څنګه او په څه کې کار اخلي، د شخص خپل انتخاب دی. پوهان هم دا حکم کوي چې د مسلک په انتخاب کې د شخص لېوالتیا خورا مهمه ده. په واقعیت کې همدا لېوالتیا په اړونده مسلک یا کسب کې د هغه د استعداد د لا غوړېدا او بالاخره د گټو بریاوو لاره هواروي. ژورنالېزم د بشري علومو یوه داسې څانګه ده، چې له گټو اړخونو او له گټو نورو علومو سره اړیکې لري. معنا دا چې د دې علم زده کړه او بیا په عمل کې پلي کول اوږد مزل غواړي. دا د یو دوو کلونو او د څو مسلکي کتابونو په لوستلو نه خلاصه کیږي. یو ژورنالېست باید نه یوازې دا چې د دې پراخې حوزې د علمي او مسلکي زده کړې لپاره د پوهنتونونو او علمي مراکزو په چوکاټ کې درس ووايي، بلکې عملاً څو- څو کاله له رسنیو سره دنده ترسره کړي، څو د مسلکیتوب له هر معیار سره برابر شي.

په رسنیز ډګر کې د مسلکي توب اصل له دې اړخه هم مهم دی، چې په مرسته یې د رسنۍ د بقا زمینه برابرېږي. یا په بل عبارت د مسلکي اشخاصو شتوالي د رسنۍ د لوړ کیفیت نشراتو سبب گرځي، لوړ کیفیت نشرات د مخاطبانو (لیدونکو، اوریدونکو یا لوستونکو) زیاتوالي تضمینوي او څومره

چې د مخاطب د کمیت گراف لوړیږي، نو هومره د رسنی بازار یا مارکېټ ښه کیږي.

په افغانستان کې تېرې دوه لسيزې د مطبوعاتو څرنگوالي د کمیت له پلوه بې ساری وو، خو د کیفیت او معیار له اړخه له گڼو نیوکو سره مخ دي، مگر څومره چې مطبوعاتي ادارو کې د مسلکیتوب تله درنیري، نو هومره یې کیفیت لوړیږي او د گوټیونې ځای کمیري. دې کې شک نشته چې د هر کار پیل د خنډ او ځنډ لرونکی وي، د افغانستان مطبوعات هم له یوې اوږدې مودې وروسته داسې مهال بیا وټوکېدل، چې مطبوعاتي ټکنالوژي خورا پرمختللي او په نړۍ کې مطبوعاتي سیالي ډېره گرمه شوې. په داسې یوه حالت کې د مسلکیتوب اصل ته پام تر بل هر وخته ډېر اړین دی. مسلکي ژورنالېستان خپلو مسلکي اخلاقو، ملي ارزښتونو او ملي گټو ته په کلک تعهد د هېواد مختلفو رسنیو کې په کار کولو سره کولای شي، چې له یوه پلوه په داسې یو رقابتي حالت کې د افغانستان د رسنیو د بقا تضمین کړي او له بل اړخه پخپلو مطبوعاتي فعالیتونو د ځینو مغرضو بهرنیو رسنیو پر وړاندې د ملت د افکارو د منحرف کېدلو مخه ونیسي.

په ژورنالېستیک ډگر کې د مسلکیتوب اصل د اهمیت او څرنگوالي په اړه د ښاغلي محمدخان ذهین دا هڅه ځکه بې اهمیت نه ده، چې نوموړي د یو مسلکي ژورنالېست په توگه د افغانستان په رسنیو کې دا تشه درک کړې او د څېړنې او مطالعې په رڼا کې ځانگړې سپارښتنې او وړاندیزونه مطرح کړي دي. د ښاغلي ذهین په عمر، علم او قلم برکت شه او ذوالجلال مو دې دا ارمان پوره کړي، چې په هره علمي حوزه او څانگه کې د داسې مسلکي او متخصصو اشخاصو لرونکي شو، چې له علم او فېضه یې ټولې نړۍ ته گټه ورسیري.

پوهنیار یحیی یعقوبي

د لغمان پوهنتون د ژورنالېزم پوهنځي استاد

مسلکیتوب د معیاریتوب لپاره

په بېرته پاتو او مخ پر ودې هېوادونو کې د ملي پرمختګونو په چارو کې د رسنیو او ژورنالېستانو ونډه یو ډېر مهم او جدي بحث دی.

ترسره شوې څېړنې ښيي، چې د دوهمې نړیوالې جګړې وروسته غبریزو او چاپیزو رسنیو د بشري ټولنې په هر اړخیزو پرمختګونو کې ستر رول لوبولی.

هغه هېوادونه چې اوږدې جګړې یې تجربه کړي او یا اوس هم جګړه په کې روانه ده، سولې او بیا رغونې ته د رسېدو لپاره تر هر څه وړاندې ذهنیت جوړونې ته اړتیا لري؛ ځکه رسنۍ او ونډه یې سولې او بیا رغونې ته د رسېدو لپاره ډېره اړینه او اغېزمنه ده.

په رسنیو کې مسلک او مسلکیتوب په داسې یو مهم پړاو کې خپل ارزښت څرګندوي، چې بشري ټولنې په دغه ډول مهمو او حساسو پړاوونو کې مسلکي او اخلاقي تبلیغاتو باندې د خبرېدو ترڅنګ عامه پوهاوي ته اړتیا لري.

نن سبا چې د چاپي او غبریزو رسنیو ترڅنګ د انځوریزو رسنیو بازار ډېر تود دی، خلک اطلاعات او د خبرونو تفصیل، تفسیر او بېلابېل تعبیرونه ترلاسه کوي؛ رسنۍ کولای شي له دغې لارې د خلکو پاملرنه ځانګړو مسلو ته وروګرځوي. یوه موضوع مهمه او بله یې اهمیتته کړي، خو دا کار هغه ژورنالېست کولی شي، چې مسلکي زده کړې ولري او په علمي او سیستماتیک ډول د عامه افکارو په مدیریت پوه شي.

دا کتاب چې د ځوان او تکړه ژورنالېست محمدخان ذهین څېړنه او لیکل شوی اثر دی، تر ډېره بریده یې مسایل په همدې موضوعاتو څرخي.

لیکوال په دې کتاب کې پر رسنیو او عامه افکارو مدیریت کې مسلکیتوب او نامسلکیتوب باندې تمرکز کړی دی. د کتاب په بېلابېلو څپرکو کې د مسلکیتوب اړتیا، د نامسلکیتوب بدې اغېزې او مسلکیتوب سره د نامسلکیتوب پرتله بیزه څېړنه شوې ده. د دې سربېره د مسلکي اشخاصو ځانگړتیاوې او لاسته راوړنې په ډېره ښکلې بڼه بیان شوي دي.

دا کتاب نه یواځې ځوانو ژورنالېستانو لپاره یو ښه لارښود کېدای شي؛ بلکې د رسنیو خاوندانو ته هم په کې د پرمختګ او ښه والي لپاره ډېر څه شته، چې د مسلکي کسانو په استخدام کې ترې گټه واخلي.

افغانستان کې چې د ژورنالېزم مسلک ته درناوی کمزور شوی او په رسنیو تر ډېره بریده نامسلکي خلک د اړیکو او مناسباتو له مخې ټاکل کېږي، په داسې موضوع څېړنه او د اثر لیکنه ډېره اړینه وه، نو ویلی شو چې دا کتاب د وخت او اړتیاوو پام کې نیولو سره لیکل شوی دی.

په ټوله کې کتاب یو مهم او ارزښتمند اثر دی، چې د رسنیو فعالیتونو د یوې خاصې دورې د ارزونې او محاسبې له مخې لیکل شوی دی.

د کتاب لیکوال ښاغلي محمدخان ذهین ته د لا ډېرو بریاوو غوښتنه کوم او ځوانو ژورنالېستانو او خبریالانو ته د دې کتاب د دقیقې مطالعې وړاندیز کوم.

وما توفیقی الا بالله

محمد بشیر هاتف

د ژورنالېستانو شورا مرستیال او د ژوندون نړیوال راډیو ټلوېزیون د نشراتو رییس

مسلکیتوب او بریالیتوب

ټوله کې د زنده گۍ تېرول دوه ډوله دي؛ یو منظم او بل یې غیر منظم. دواړو چوکاټونو کې ژوند کوونکي خپل عمرونه خوري او په خواری د خپلې زنده گۍ د پای لپاره شپې سبا کوي، خو د دغو دواړو ژوند کوونکو د خوند اخیستنې کېف یا توپیر کوي.

د خواری کار مزېدار او پایلې یې په خوندونو سینگار وي؛ ځکه خو په فکرونو بیا خومار بهار وار له مخه پرې په مینه د گل گوزار کوي.

دغه خواری یې زنده گۍ لپاره د سکون لامل ګرځي، چې زیارکنس کس په کې بیا لکه مرغۍ په شنې غونډۍ ناست خپلې شاعرانه ترانې زمزمه کوي.

بل یې غیر منظم خلک دي، چې په لوی لاس یې ځانونه د جنت په څېر له ښکلي ژونده بې برخې کړي. د دوی په دغه ژوند کې هره وفا جفا او هره دعا یې خطاء بلل کیږي؛ ځکه اول سر نه چې خطر سره په هنر مزل ونه شي، د ژوند اثر کم او اکثره وخت له ستونزو سره په کې ټکرې رامنځته شي.

منظم والی دومره اسان کار هم نه دی، چې هر څوک دې پرې د خوند شخوند ووهي؛ ډېر تکلیفونه او شبگیرونه غواړي، خو ځنګل په بڼ باندې بدل شي.

منظم والی یواځې دا نه دی، چې یو څوک دې اوتو کړی لباس واغوندي او چپه کاڼل دې وګرځي.

د ښکلا د سلیقې اطلاق په باطن او ظاهر دواړو باندې کیږي.

د منظم والي لپاره په ظاهر او باطن دواړو باندې کار په کار دی، خو د انتظار ترڅنګ له علم او هنر وروسته ټولنه کې د پیاوړي کس اعتبار خپل شي.

لکه مخکې چې مې وویل، د منظم والي په چاره کې بیا دومره ستر ځواک پروت دی، چې ځنګل پرې د بڼ ښکلی نوم گټي، خو هر څوک نشي کولای چې دغې چارې ته خپله پوزه توره کړي؛ ځکه له ځنګله بڼ جوړول

ځانگړپوهنې او مسلکیتوب ته اړتیا لري، چې پرته له مسلکیتوبه کېدای شي د ځنگل ونې ختمې او په کوم سپره ډاگ بدل شي.

د تصور په ښېنه کې د مسلکیتوب اصل مخته راوړل او بیا چارې ترسره کول خلکو ته دا ځواک ښيي، چې د ډگر په لومړي کتار کې د بريالیتوب سریندې وغږوي.

موږ چې نن سبا خپلو دندو کې لکه مېلمانان داسې زړه نا زړه مخته ځو، د علت یوه ریښه یې همدې نامسلکیتوب پورې تړلې؛ ځکه کله چې یوه برخه کې زده کړې او په بله برخه کې دنده ترسره شي، د ځواک اعتبار له لاسه وځي. بیا لویې څه چې وړې بریاوې هم په اسانۍ نه شي ترلاسه کېدای.

له همدې امله خو نن د ژورنالېزم ترڅنگ په گڼ شمېر نورو مسلکونو د خلکو اعتبار کم شوی؛ ځکه دوی د یوې برخې په خبرېدو په ټوله مانا مسلک باندې د پوهېدو ټټر وهي، خو د مسلک له سمندري ژوروالي او اسماني لوړوالي ناخبره پاتي.

دلته رسنیو د کمیت له پلوه ډېره وده وکړه، خو په کیفیت یې بیخي مرگ خپلې پنځې ښخې کړي.

د رسنیو ډېرښت او د مسلکي وگړو کمښت دغې ناروا ته زمينه برابره کړه، چې ډېری خلک د رسنۍ او ژورنالېزم څخه زړه توري شي، نو زما په دې موضوع څېړنه او کتاب لیکنه له همدې امله وه، چې د خلکو منفي ذهنیت له سپېڅلي مسلک څخه لرې او د هغه اردو متل په بنیاد، چې ((دوده کا دوده اور پانی کا پانی)) راښکاره شي.

له کله نه چې مې ژورنالېزم برخې ته په مسلکي ډول مخه کړه، ترې وړاندې په ترسره شویو عملي کارونو کې ډېرو نیمگړتیاوو ته متوجه شوم. هماغه وو چې ژورنالېزم مسلک ته په راتگ سره مو د راتلونکو نورو زیانونو مخنیوي لپاره یوه ډله رامنځته او مسلکیتوب لپاره مو فکري کمپاین پیل کړ. دا چې د ژورنالېزم

ډگر ډېره برخه نامسلکو اشغال کړې وه، زموږ دغه چاره د ډېرو په سترگو ښه نه لگېده، خو د ځينو مسلکي کادرونو او استادانو کورودان، چې بېلابېلو برخو کې يې زموږ ملا وتړله.

”پر رسنيو د نامسلکيتوب اغېز“ کتاب لپاره مې څو کاله څېړنې، مرکې او مطالعې وکړې.

ما په عملي ډگر کې د خپلو هڅو سرېره د محصلې او ورپسې د استادۍ تجربې دغې کتاب سره ملگرې کړې. وروسته په ژوندون نړيوال راډيو - ټلوېزيون کې د نيوز منېجرۍ له تجربو مې هم ورته ډېر څه ترلاسه کړل، خو د کتاب معياريتوب لپاره مې دغو تجربو باندې د بسنې کرښه راکش نه کړه؛ بلکې د خپل هېواد له مسلکي تجربه کارو کادرونو ترڅنگ د ځينو بهرنيو هېوادونو د ژورنالېزم تجربه کاره استادان مې په بېلابېلو ښو وپوښتل، څو د دغې کتاب د مالوماتو بډاينې لپاره خپله وجيبه ترسره کړم.

دا زما د چاپ شويو کتابونو له ډلې څلورم دی او ژمنه کوم، که ژوند او دغې مبارزې راسره ياري وکړه، ان شاءالله ډېر ژر به له چاپه پاتې خپل نور لس ليکل شوي کتابونه هم د چاپ په گانه سمبال کړم.

تاسې به خبر نه ياست؟

زه له موره يو او د خپلو شپږو خوښندو يواځينی ورور يم، خو زه يې پايښ او هغوی مې هم په دعا باندې ستايي.

زما د خپل پلارجان دا خبره له ورکوټوالي هېڅ نه هيريري، چې ماته په اشارې به يې خپلو دوستانو ته ويل: ((يکه باشه تکه باشه)).

داسې نه وه، چې زه چا په شا کړم او تر دې ځايه يې راوستم، يا بل چا دا هرڅه راته برابر کړي وو او ما پرې خېټه واچوله.

ما داسې دوره هم تېره کړه، چې په کور، کلي، دفتر او ټولگي کې له ټولو ملگرو په څنډه وم؛ هېڅ راشه-درشه او ښې اړيکې مې نه لرلې. کېدای شي يو

علت يې دا هم وو چې ما به خپل ملگري په تنبلی او وړانو کارونو رتل،
تهديدول، پېغور او تنبېه به مې ورکوله.
پرته له خو هغو ملگرو چې زه يې درک کولم او زما هڅو ته په درنښت او مينې
قايېدل، خو ډېر غمونه مې پخپله لکه خپلې ترمې اوښکې پټې څښلي.
ليکن له هېڅ ملگري خوابدې نه يم، زه اوس هم خپلو ټولو نېک خواهانو او
بد خواهانو ته د درناوي په پار لاس په نامه ولاړ يم، وخت هر تخم تر خپلې
شمې رسوي او دا خلکو ته ښايي، چې څوک ارهر او څوک نښتر دی؟
پای کې د خپل گران پلار جان خوږې مورجانې، درنو خوښندو او نورو ټولو
درنو معنوي پلرونو څخه منندوی يم، چې زما په اصلاح او روزنه کې يې هر
ډول هڅې کړي او زه يې نن تر دې مرتبې ورسولم.
ستاسې دواړه جهانونه دې په ښکلاگانو او رڼاگانو وپوښل شي.

درنښت

محمدخان ذهين

د ژوندون نړيوال راډيو- ټلوېزيون د خبري څانگې مدير

لړلیک

3..... لومړی څپرکی

3..... هېواد کې د ژورنالېزم بنسټ ایښودونکی

9..... افغانستان کې د مسلکي ژورنالېزم پلار:

12..... د نسبي سوکالی یوه نیمه لسيزه او افغاني رسنی:

17..... دوهم څپرکی

17..... مسلکیتوب ته اړتیا

17..... پوهه او مسلکیتوب:

19..... اسلام کې پر مسلکیتوب ټینګار:

27..... رسنیز ډګر کې د وړتیا او ژمنتیا اړتیا:

30..... فکري رغونه کې د مسلکي اشخاصو اغېز:

34..... درېیم څپرکی

34..... د نامسلکیتوب نیمګړتیاوې

34..... الف: مسلکي نیمګړتیاوې:

43..... ب: تخنیکي نیمګړتیاوې:

46..... ج: ټولیزې نیمګړتیاوې:

52..... څلورم څپرکی

52 د نامسلکیتوب بدې اغېزې

52 الف : په مسلک د نامسلکیتوب اغېز:

56 ب: په کلتور د نامسلکیتوب اغېز :

64 ج: د ټولني په اخلاقياتو د نامسلکیتوب اغېز:

68 د : د ټولني په افکارو د نامسلکیتوب اغېز:

71..... پنځم څپرکی

71 د مسلکي او نامسلکي اشخاصو ترمنځ توپيرونه

79..... شپږم څپرکی

79 د مسلکي اشخاصو لاسته راوړنې

82 مسلکي افراد څوک دي؟:

83 مسلکیتوب څنگه رامنځته کېدای شي؟:

87 پایله

99..... اخځلیکونه

لومړی څپرکی

هېواد کې د ژورنالېزم بنسټ ایښودونکی

هېواد کې د امیر محمد اعظم خان او امیر شېرعلي خان د دورې نابغه سید جمال الدین افغان د ژورنالېزم او مطبوعاتو په برخه کې خپل لومړنی غږ پورته او د مبارزې په ډگر کې یې خپلې هڅې لکه تخم وشیندلې. سید جمال الدین افغان کونړ ولایت کې د ساداتو کورنۍ سره تړاو درلود، چې هوبنیار او عالم شخصیت وو. دی د امیر دوست محمد خان په دربار کې هم بلد وو؛ ځکه چې امیر نوموړی د خپل زوی لپاره د استاد په حیث ټاکلی وو.

کله چې امیر شېرعلي خان دوهم ځل لپاره د واک پر گدی کېناست، د دربار ځینو توطیه گرانو له لوري د سید جمال الدین پر وړاندې د امیر هڅول د دې سبب شول، چې سید له درباره لرې او تبعید شي. افغانستان کې د ژورنالېزم بنسټگر چې کله له هېواده تلئ، نو امیر ته یې په لیکلې بڼه د اصلاحاتو یو مفصل طومار وسپاره، چې په کې د عصري کابینې، مواصلاتو، معارف، اردو او اقتصاد ترڅنګ یو هم د مطبوعاتو یادونه شوې وه.

”په افغانستان کې د رسنیو تاریخ “ کتاب کې راغلي:

((زمور په هېواد کې مطبوعات د علامه سید جمال الدین د اصلاحاتو د ژور پلان او پروگرام له مخې رامنځته شول.))

همدا راز خپله سیدجمال الدین افغان هم د رسنیو د نقش او عروۍ الوثقی جریډې په اړه لیکلي وو:

((د ملتونو او امتونو ناروغۍ د ورځپاڼو او مجلو له لارې تداوي شوي او هغوی د غورځنگ او وینتابه خواته راکاري؛ مگر د وروسته پاتې ملتونو د جهل او غفلت، د عمق او وسعت په دلیل یوازې دا کار کافي نه دی.))
د سید جمال الدین افغان له لوري د اصلاحي پروگرامونو په لړ کې امیر شېرعلي خان ته یو هم د هېواد شموله ورځپاڼې د خپرولو یادونه شوې وه، چې د افغانستان د مطبوعاتو په ډگر کې شمس النهار د لومړني گام په توگه د کابل په مطبعه کې چاپ او د خلکو تر گوتو ورسېد.

په دې دوره کې د اصلاحي پروگرامونو تطبیق د سید جمال الدین افغان په پل تلونکي سید نور محمد شاه په غاړه وو، چې د امیر شېرعلي خان په دوره کې یې د لومړي وزیر (صدر اعظمی) دنده په غاړه وه.

د سید جمال الدین د افکارو پر مټ د امیر شېرعلي خان دې دورې ته د اصلاحي پروگرامونو د معبر نوم ورکړل شوی.

له دې واکمنۍ وروسته په 1880 زېږدیز کال د امیر عبدالرحمن خان په وخت کې ورځپاڼه لیکنه او مطبوعات په ټپه ودرېدل. ملت د څه ویلو، غوښتلو او مکتوب لیکلو جرئت نه درلود.

ورپسې په 1901 کال کې د حبيب الله خان د واکمنۍ پر مهال یو له اساسي کارونو د مطبوعاتو راژوندي کول وو، چې دې کار د خلکو په روحیه ډېره بڼه اغېزه وکړه.

دې دور کې د دارالسلطنت له مطبعې پرته د "مطبعه عنایت" په نامه یوې بلې مطبعې هم کار پیل کړ. د چاپ برخه کې کتابونه او رسالې خپرې شوې؛ د محمود طرزي اثار، نور متفرقه کتابونه او فرهنگي کارونه د مجموعې په توګه بازار ته وړاندې شول.

د حبيب الله خان د واکمنۍ وروسته یې زوی غازي امان الله خان د خپلې واکمنۍ په دور کې چې ۱۳۰۳هـ ل کال وو، د مطبوعاتو لومړنی قانون طرح او نافذ کړ.

دغه دوره کې ډېری جریدې او اخبارونه خپاره شول. له وخت څخه په ګټنې نورو ډېرو روښانفکرو د بیان او ازادۍ په ملاتړ خپل سرونه پورته کړل، چې له ډلې یې یو هم د افغانستان د ژورنالېزم پلار او د غازي امان الله خان سخر محمود طرزي وو.

دا چې نوموړی په افغانستان کې د عصري ژورنالېزم سرلاری او بنسټګر وو، نو ځکه د افغانستان د ژورنالېزم پلار د ستر لقب ویاړ هم ورپه برخه شو.

د نوموړي د ژوند او ژورنالېستيکو فعالیتونو په اړه د همدې څپرکي په وروستیو کې لنډ بحث شوی. د دې بحث اهمیت په دې مهم دی، چې

ارواښاد طرزي هېواد کې د يوه داسې ژورنالېزم اساس کېښود، چې ټولنه د وخت له غوښتنو سره برابره او ذهنيته روښانه کړي.

لکه څنگه چې مخکې مو يادونه وکړه، د مطبوعاتو په برخه کې لومړنی قانون د ۱۳۰۳ کال د مرغومي په لسمه د امان الله خان په دوره کې طرح او نافذ شو.

په دې دوره کې د مطبوعاتو لومړني قانون سربېره لومړنی ازاده خپرونه، د مطبوعاتو مستقل رياست، د افغانستان راډيو او د مطبوعاتو لومړنی محکمه منځته راغله، هغه چې د هېواد او سيمې په تاريخ کې يې ساری نه درلود. ترڅنگ يې ډېر شمېر اخبارونه او جريدې خپرې شوې، چې ورسره سم د فرهنگ او بيان د ازادۍ په ملاتړ روښان فکرو شخصيتونو سر پورته کړ.

د راډيو په تخنيکي برخه کې لومړنی مسلکي متخصص مامور عطاءالله خان وو، چې د تخنيکي زده کړو لپاره المان ته استول شوی وو. له زده کړو وروسته بېرته د المان متخصصينو او مشاورينو سره يوځای افغانستان ته راستون شو.

د ژورنالېزم او رښيو په برخه کې د محمود نظري سربېره د هغې عربي مېرمنې شمېې هم برخه درلوده او د ارشاد النسوان په نوم د خپرونې مسووليت يې په غاړه درلود.

که لنډه یې ووايو، نو محمود طرزي د افغانستان د ژورنالېزم پلار گڼل کيږي، چې هڅې او مبارزې یې د ژورنالېزم د برخې خلکو لپاره نه هېرېدونکي او ژوندۍ پاتې کېدونکي دي.

بيا د حبيب الله کلکاني (بچی سقاو) دوره د رسنیو لپاره خاموشه دوره وه، خو د محمد نادر شاه واک ته رسېدو سره سم په بله بڼه هېواد کې ژورنالېزم يا صحافت راڅرگند شو.

ښايي يو علت یې دا هم وو، چې د زمانې جبر محمد نادر شاه دې ته اړ وېست، چې د خپلو سياسي اهدافو د تحقق لپاره له رسنیو څخه د يوې وسيلې په توگه کار واخلي.

د نادر شاه په دوره کې انيس جريده دولتي کړای شوه، چې بيا دولت انيس ورځپاڼه د خپلو اهدافو خپروونکې وبلله.

دا په يوه آمرانه فضا کې د دولت يوازينی معتبره خپرونه وه، چې د دولت اعلاميې او فرمانونه به یې خپرول او د واکمن مشر محمد نادر شاه په گټه به یې تبليغات کول.

محمد نادر شاه د يوه محافظه کارانه سياست پلوی وو او له تبليغاتو څخه سخت وېرېده؛ ځکه خو یې د خپلې واکمۍ پرمهال د مطبوعاتو قانون هم تنفيذ نه کړ.

وروسته د نادرشاه خڅه یې زوی محمد ظاهر شاه د خپلې واکمنۍ پر مهال انیس ورځپانې ته په د دولسو مخونو په لرلو سره د کابل په مطبعه کې چاپ ته اجازه ورکړه.

انیس د محمد موسی شفیق د صدارت په وخت کې د هېواد له بلې معتبرې ورځپانې اصلاح سره یوځای کړل شوه. د دولت په چوکاټ کې دا دواړه ورځپانې سره مدغم شوې او په یو وخت کې په ټولو ولایاتو کې وپشل کېدې.

د دې ورځپانو ادغام په دغه لاره کې لومړۍ تجربه وه.

نوم ایښودنه که څه هم یوه حساسه مسله وه، خو بیا هم له خبرو او مشورو وروسته "اصلاح انیس" نوم ورکړل شو.

محمد ظاهر شاه نه غوښتل چې اصلاح ورځپاڼه له منځه لاړه شي؛ ځکه نو اصلاح انیس ډېر مخونه، ډېر تیراژ¹ او ډېر اعلانونه پیدا کړل.

انیس د هېواد د مطبوعاتو په تاریخ کې لومړنۍ ورځپاڼه وه، چې په یو وخت یې ټول هېواد تر پوښښ لاندې راوستی وو.

د سردار محمد داوود خان واکمنۍ پر مهال انیس ورځپاڼه د دولت په معتبر خپرنیز ارگان بدله شوه او تیراژ یې 10 زرو گڼو ته ورسېد.

¹ په (فرهنگ فارسی معین) کې تیراژ (Tirāz) د ورځپانو، مجلو او کتابونو، چې یو بل پسې چاپ ته رسېږي، شمېرنې ته وايي.

د ۱۳۵۷ هـ لمريز کال د کمونستي کودتا پر مهال يو وخت انيس ورځپاڼه له نشره پاتې شوه، خو څه موده وروسته بېرته د نورو نشراتو ترڅنگ د دولت خپرنی ارگان شو. د کمونستي رژیم اهداف هم د انيس له لارې خپرېدل. وروسته د ببرک کارمل په دوره کې انيس د پلار وطني ملي جبهې د خپرنی ارگان په توگه ونومول شو او کال وروسته بېرته ژوندی کړای شوه، چې په لږ تیراژ يې د دولتي خپرونو ترڅنگ فعاليت کاوه.

افغانستان کې د مسلکي ژورنالېزم پلار:

طرزي په افغانستان کې د ورځپاڼې ليکنې بنسټ ايښودونکی گڼل کيږي. نوموړی د ژورنالېزم سرلاري سيدجمال الدين افغان د افکارو پېرو او د زياترو مشروطه غوښتونکو په سر کې وو.

ديوې استبدادي دورې له تېرېدو وروسته محمود طرزي تر يو حده د خپل سرلاري علامه سيد جمال الدين افغان اهداف په افغاني ټولنه کې پلي کړل.

نوموړي د يو اساسي مسلک او دندې په توگه د ژورنالېزم لاره خپله او ډېرې گټورې رسالې يې په کې وليکلې؛ يانې طرزي د سيد جمال الدين افکار او طرحې مطالعه کړې وې او هغه ته يې د عمل جامې اغوستلو هڅې کولې.

محمود طرزي د امير عبدالرحمن خان دوره کې د خپلې کورنۍ سره يوځای له هېواده بهر تبعيد شوی وو، خو کله چې امير مړ شو، طرزی د

تسلیت په پلمه حبيب الله خان ترڅنگ کابل ته راغی او نهه میاشتي کابل کې پاتې شو. بیا د ځینو طرحو او مشورو له امله تر درویشته کلن تبعید وروسته د سوریې له دمشقه خپل هېواد ته راستون شو.

د ستنېدو سره سم طرزي د نورو مهمو کارونو ترڅنگ د سراج الخبار جريدې خپرونه په دوهم وار تر خپل مدیریت لاندې چاپ کړه.

دغه خپرونه پنځه کاله وړاندې د مولوي عبدالرووف تر مدیریت لاندې چاپ شوې وه، خو طرزي بیا په افغانستان کې د ژورنالېزم لپاره مسلکي او تخصصي ته‌داب کېښود.

هغه د ژورنالېزم په باب خپله عقیده داسې څرگنده کړې وه:

((اخبار یو داسې نړۍ ښودونکې هېنداره ده، چې سپری په کور کې ناست وي او د دنیا له حالاتو یې خبروي.))

همداراز وايي، چې:

((اخبار یو داسې برېښه او تېره توره ده، چې د وطن د بدخواهانو ژبې غوڅوي. اخبار یو داسې ادیب معلم دی، چې انسان پرته له کوم قید او فشاره د ډېرو علومو زده کړې ته هڅوي.

اخبار یو داسې له هاره ډک گلزار دی، چې هرڅوک د خپلې خوښې سره سم له هغه نه گل شکولی شي. اخبار له مطالعې نه د هر صنف خلک

گټه اخېستلی شي.))

د رسيو له ډلې د اخبار په اړه طرزي د سراج الاخبار د دوهم ځل خپراوي د لومړۍ گڼې سرمقاله کې ويلي وو:

((اخبار په دې عصر کې د هېوادونو او ولسونو د ژبې حيثيت لري او په اوسنيو وختونو کې له وحشي قومونو پرته بل هېڅ دولت او قوم نشته، چې د اخبار خاوند نه وي.))

طرزي د ژورنالېزم اساسي اصول اطلاع، زده کړه او سرگرمي د خپل مطبوعاتي کار بنياد وټاکه. هغه هېڅ کومه بله رشته له ژورنالېزم سره نه برابروله. طرزي د ازادو او زېورو مطبوعاتو پلوی وو، چې يو ژورنالېست د ټولني ناخوالي پرته له کومې پردې او سانسوره تر خلکو ورسولای شي. برتانوي هند او روسيې د طرزي پر خلاف تبليغات پيل کړل، چې پایله کې نوموړی له سياسي او فرهنگي کارونو گوښه کړای شو، خو کله چې حبيب الله خان ووژل شو او غازي امان الله خان د واک پر گدی کېناست، طرزي بېرته د غازي امان الله خان سياسي مشاور شو.

په دغه دوره کې له پنځوسو زيات قوانين طرح او نافذ شول. د هغې له ډلې يو هم د ازادو مطبوعاتو قانون وو، چې هغه وخت د گاونډيانو او اسيایي هېوادونو په منځ کې يو بې ساری نوبت بلل کېده.

محمود طرزي د خپلو افکارو او هڅو سره امانيه دوره روښانه او د رښتيني خدمت له لارې يې ولس خپل کړ.

له دغو بنيادونو وروسته که څه هم په اماتوره بڼه ځينې روزنځايونو او کورسونو په لنډمهالي ډول ژورنالېزم کې خلک وروزل، خو مسلکي زده کړو ورو - ورو هېواد کې وزرې خورې کړې، چې اوس د دولتي پوهنتون سربېره په بېلابېلو خصوصي پوهنتونونو کې هم ژورنالېزم پوهنځي تاسيس او په کې د ژورنالېزم مينوالو ته په مسلکي بڼه ژورنالېستيکي زده کړې ورکول کيږي.

د نسبي سوکالی. يوه نيمه لسيزه او افغاني رسنی:

۱۳۷۱ کال کې د مجاهدينو او ترې وروسته په ۱۳۷۵ لمريز کال د طالبانو د واکمنۍ مهال د رسنیو لپاره توره دوره گڼل کيږي؛ ځکه مطبوعات نه وو، نو له همدې امله په هغه وخت کې د خلکو او حکومت ترمنځ اړيکه کمزور او ترمنځ يې واټن موجود وو.

هرکله چې د حکومت او خلکو تر منځ واټن راشي، د واکمنۍ دوام له کگلېچونو سره مخ شي.

د دوی په منځ کې رسنی دي، چې واټنونه راکموي، هېواد د سمسورتيا پر لور رهبري کوي او د ملک د پرمختگ سبب گرځي.

د طالبانو رژيم د له منځه تلو وروسته افغانستان کې د ناټو په مرسته د حکومت په رامنځته کېدو سره رسنیو لپاره يو نوی ژوند برابر او رسنیو ته ازادي ورکړل شوه، چې له همدې امله رسنی د بېلابېلو ډلو له لورې ورځ تر بلې په زياتېدو شوې.

د پخواني ولسمشر حامد کرزي د واک له پیل سره سم د افغانستان اقتصاد په ناڅاپي ډول وده وکړه. دا لوړتیا که څه هم طبعي نه وه او د عوامو پر ځای یې د خاصو خلکو ژوند ډېر لوړ کړ، خو د ژوند د کچې لوړتیا د رسنیو راټوکېدا ته لاره هواره کړه.

افغانستان کې د رسنیو د پرمختګ لپاره د بېلابېلو هېوادونو له لورې مرستې وشوې، خو د افغانستان رسنی د کمیت له پلوه په پښو ودروي. ځینو نورو پانګوالو د خپلې شخصي سپما په لګولو سره رسنی را ژوندی کړې.

اوس مهال د هېواد په هر ولایت کې د رسنیو بېلابېلې بڼې په فعالیت بوختې دي. په دې دوره کې د رسنیو ناڅاپي راټوکېدو یو علت دا هم وو، چې بهرنيانو غوښتل له دې لارې ځان تر خپلو موخو او اهدافو ورسوي. له همدې امله په نوي رژیم کې رسنیو ته ډېره ازادې ورکړل شوه، خو له کلتوري چوکاټه د ځینو خپرونو او نشراتو وتل هغه څه وو، چې بیا ځلي یې د رسنیو قانون جوړولو ته پلمه جوړه کړه.

مالي امکانات ډېر شول، انټرنېټ او تخنیکي وسایلو ته هم لاس رسی پیدا شو. د رسنیو ډېرښت نه یوازې د دې سبب شو، چې خلک او چارواکي خپل فکرونه او پیغامونه یو تر بله ورسوي؛ بلکې رسنیو د افغاني ټولني د ژوند بېلابېلې خواوې هم تر خپل پوښښ لاندې راوستې او د ژوند ډېرې بریاوې او ناخوالې یې منعکس کړې.

سربېره پر دې دولتي او نادولتي موسسو ته د نړۍ د بې درېغه مالي مرستو رسېدل هم حكومتي ادارو او هم يو شمېر انجيوگانو ترڅنگ ډېرې اشخاص د دې جوگه كړل، چې د رسنیو په زياتوالي كې اساسي ونډه ولري.

دغه ډول ولايتي رسنیو د ژورنالېستانو د روزنې لپاره د هېواد په داخل كې لنډ مهالي كورسونه جوړ كړل. د جاپان او نورو هېوادونو په مرسته سلگونه اماتور او نامسلكه ژورنالېستان په ابتدايي ډول وروزل شول. همدغه د ژورنالېستانو لنډمهاله روزنې دود اوس هم پرمخ روان دی، چې له امله يې په ولس او رسنیو گڼې اغېزې پرې باسلي.

له ځينو مشخصو اشخاصو سره د زياتو پيسو راټولېدل بل لامل وو، چې هر څوك د خپل شوق او ذوق سره سمې رسنۍ مېدان ته كړي. د ځينو اشخاصو او تنظيمواكو سره د گاونډيو هېوادونو پخوانيو او اوسنيو، پټو او ښكاره اړيكو چې له امله يې ورته مالي امكانات برابرول، د دې سبب شو چې نه يواځې د رسنیو بازار گرم او پراختيا ومومي؛ بلكې رسنۍ په كمې ډول د بسنې تر حده ورسيري.

دا چې د عوامو او په تېره بيا د نالوستو خلكو لهوا لپاره له چاپي رسنیو سره كمه وه، دې كړنې سره دا برخه نوره هم له پامه وغورځېده، چې ورو- ورو د رسنۍ دې بڼې په خاصې لوستنې سره يواځې ښاري ټولنې پورې تړون پيدا كړ.

په بناړونو کې د رسنیو نورو بڼو ډېره وده وکړه، خو د کنټرول کيلی یې د خاصو ډلو او هېوادونو په گوتو کې وه.

په ټولیز ډول که چېرې د نړیوالې ټولنې بې درېغه مرستې او د رسنیو له لوري د ځانگړو اهدافو تر لاسه کولو موضوع موجوده نه وای، رسنیو په کمې ډول دومره چټک پرمختگ نشو کولای.

د 2001 او 2016 کلونو ترمنځ ځینې هغه رسنۍ چې د نړیوالو په مرسته پیل شوې وې، وروسته د مرستو په بندېدو او ځنډېدو سره بېرته اکثره بندې او ځینې یې د اقتصادي ستونزو له امله په سلگو او ډېری یې په ټپه ودرېدې.

ژورنالېزم کې د ځینو استادانو په باور یو شمېر دغه رسنۍ په تصنعی ډول رامنځته شوې وې او ټولنه کې د نورو هېوادونو د اهدافو ترڅنګ د ځینو مطرحو څېرو د مصنوعي اقتصاد زېږنده وې.

په دې دلیل چې که زموږ اکثره رسنۍ د ټولنې د نورمال طبعي، اقتصادي، سیاسي، ټولنیز او فرهنگي پرمختگ سره سمې رامنځته شوی وای، نو ژوند او بقا به یې هم د ټولنې د طبعي حرکت سره سمون درلود.

د مسلکي کادرونو په باور زموږ د رسنیو ډېره برخه اوس هم د همدغه مصنوعي او موقتي اقتصاد په زور چلیږي او کله چې دا حالت پای ومومي، نو د دې بڼې ډېرې کمې رسنۍ به خپل ژوند تضمین کړي.

دلته که رسنیو په کمې ډول د مصنوعي اقتصاد پرمخت وده وکړه، خو د کفیت له اړخه یې خورا فقر وهلي مزلونه وو. د هرې ادارې او ارگان کفیت د مسلکي او کادري شخصیتونو په شتون سره پورته ځي؛ رسنی هم په همدې ډول، نو د ژورنالېزم مسلکي اشخاص هم رسنیو کې د نامسلکو خلکو په شتون نه یواځې خوریري؛ بلکې تر ډېره د مسلکي اشخاصو مسلک او شخصیت هم د همدې خلکو لخوا په نا خبرۍ او ناپوهۍ بدنام شو.

دوهم څپرکی

مسلکیتوب ته اړتیا

پوهه او مسلکیتوب:

د رسنیو قانون د دولسمې مادې له مخې د هېواد اتباع، سیاسي گوندونه، ټولنیز سازمانونه، غیر دولتي موسسې او کورنۍ، خصوصي شرکتونه او دولتي ادارې کولای شي د دغه قانون د حکم سره سم برېښنايي رسنۍ تاسیس کړي.

خو د همدې قانون ۱۹مه ماده بیا سرحات لري، چې د خصوصي راډیو او ټلوېزیون ادارې باید خپل فعالیتونه د دې قانون د حکمونو په رڼا کې سرته ورسوي.

نو د دې قانون په درېیمې مادې درېیم جز کې ژورنالېست داسې پیژندل شوی دی:

((ژورنالېست هغه حرفوي او مسلکي شخص دی، چې د رسنیو له لارې خپرنیزه مواد او محتوا (منځپانگه) برابر او وړاندې کوي.))
دلته د حرفیتوب او مسلکیتوب کلیمې کارول د دې ښکارندوی کوي، چې باید کارکوونکي یې په مسلکي بڼه زده کړې ترلاسه کړې وي.

لکه څنگه چې یو ښه ډاکټر باید په دې پوه وي، خو د انسان وجود څنګه په واحد ډول کار کوي؟ او څه باید وکړي، چې د هغه ټول بدن روغتیا وساتي؟

همدارنګه ژورنالېستان هم باید د خپل ولس له واحد ډول کار او فعالیت څخه خبر وي او داسې څه هغوی ته وړاندې کړي، چې په اسانۍ سره ورته د پوهې وړ وي، خو وکولای شي له نويو پېښو او بدلونونو څخه خبر او په ښه توګه یې شننه وکړای شي.

که له ښاره لرې کلیوالو سیمو او بانډو کې د رسنۍ اهمیت وګورو، نو پوه به شو چې د هغوی په منځ کې رسنۍ د ډېر باور څخه برخمنې دي؛ ځکه د رسنیو له لورې خپره شوې هره خبره ورته د منلو وړ، سمه او رښتونې ښکاري.

نو د مسلکیتوب اصل ته په پاملرنې سره رسنۍ کولای شي، د ټول ولس لا ډېر باور خپل او د بشپړ اعتماد څخه یې ځانونه برخمن کړي. دغه کړنه هغه اشخاص ترسره کولای شي، چې د کار په ډګر کې د مسلک ویاړ له ځانه سره ولري.

که چېرې رسنۍ مسلکي ژورنالېستان ولري، نو مالومه خبره ده چې هغه رسنۍ به معیاري خپرونې او پرګرامونه ولري، خو دلته په افغاني رسنیو کې تر ډېره بریده مسلکي کسان نشته، چې له همدې امله زموږ ډېری رسنۍ له معیاري خپرونو او نشراتو بې برخې دي، خو بیا هم د خوښۍ ځای دا

دی، چې وروستیو کې د پوهنتونونو څخه په زیاته کچه مسلکي ژورنالېستان فارغیږي او دا لړۍ لا هم دوام لري، چې کېدای شي د وخت په تېرېدو سره دغه لوېدلې معیار مسلکي کسان بېرته د مسلک په ځواک پورته کړي.

مسلکیتوب ډېری ځایونو کې د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي مخه نیسي، خو زموږ هېواد کې د مسلکیتوب اصل څخه په ډېرو کمو ځایونو کې گټه اخیستل کېږي.

که څوک له ژورنالېزم یا بل کوم مسلک سره مینه ولري، کولای شي د بې مسلکه دندې پرځای د ټولنیزو رسنیو له لارې خپله تنده خړوبه کړي، نو په کار ده چې د ژورنالېزم عملي ډگر کې په مسلکیتوب او لوړ معیار باندې کار وشي.

اسلام کې پر مسلکیتوب ټینگار:

د اصولو په پام کې نیولو تر سرلیک لاندې د رسنیو قانون په شلمه ماده کې راغلي:

((د خصوصي راډیو ټلوېزیون ادارې مکلفې دي، چې په خپلو خپرونو کې د اسلام د سپېڅلي دین اصول او حکمونه او د افغانستان د ملت ملي، معنوي او اخلاقي ارزښتونه او رواني امنیت په پام کې ونیسي.))

نو د اسلام دین ته په پام سره دې برخه کې هم ډېری ثبوتونه شته، چې د مسلکیتوب اهمیت په ډاگه کوي.

د قران کریم د ۱۳مې سپارې په سورت یوسف کې هم مسلکیتوب او کامل علم ته اشاره شوې ده.

د تفسیر ابن کثیر په څلورم جلد کې د دغې سورت د ۵۵ آیات په شرعه کې راغلي:

((یوسف علیه السلام د خپلې امانتداری، رښتینولۍ، سلیقه مندی او په دې برخه کې د کامل علم له امله بادشاه ته د ځان لپاره د مالیې وزارت یادونه وکړه. د بادشاه زړه کې چې پورته خصوصیات له وړاندې ناست وو، نو دې برخه کې د کامل علم لرلو له امله یې د یوسف علیه السلام غوښتنه ومنله.))

دلته د یوسف علیه السلام حفاظت کونکې پوهه او کامل علم د دې باعث شو، چې بادشاه یې غوښتنه ومني.

کامل کلیمې ته په انگرېزي کې Full, Complete او Perfect وايي. کاملتوب ته بیا Perfection وايي، چې بشپړ والی او پوره توب ترې هدف دی.

نو کاملتوب له کلیمې چې په تفسیر ابن کثیر کې یې یادونه شوې، موخه په ټولو (عملي او نظري) برخو کې د بشپړې پوهې ترلاسه کول دي.

له دې جوتیري، چې د اسلام سپېڅلی دین د کار په ډگر کې ځانگړ پوهنې (مسلکیتوب) ته په بشپړ ارزښت قایل دی.

دکار په ډگر کې مسلیکتوب ته د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم خو ویناوو او عمل ته په لاندې ډول اشاره کوو:

عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا، فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ، أَوْ إِنْسَانٌ، أَوْ بِهِمَةٌ، إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ).

ژباړه : د انس بن مالک رضی الله عنه خخه روایت دي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

((هر مسلمان چې بوټی یا ونه وکړي او مرغی، انسان یا حیوانات ترې خوراک وکړي، نو انسان لپاره صدقه حسایري.))

دهمدې لپاره باید مسلمان چې هر کار کوي، نو ذهن او زړه یې حاضر وي او د کار د اصالت ترڅنگ د الله تعالی حقیقي رضا په ذهن کې ونیسي، خو د کار وروستي عواقب او پایله مثبته اوسي.

په کار کې مسلیکتوب د اسلام غوښتنه ده او هر انسان لپاره د هغه کار او شغل امانت دی، خو په هم هغه بڼه یې ادا کړي، په کوم ډول چې ورته سپارل شوی وي؛ لکه رسول صلی الله علیه وسلم چې فرمایي:

((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقِنَهُ))

ژباړه: ((الله تعالی خوښوي چې له تاسو خخه څوک کوم کار کوي، نو په ښه توګه (مسلیکتوب) یې ترسره کړي.))

د علماؤ په نزد دلته د اتقان تفصيل په دې بڼه راغلی، چې کار کې پوره پوهه او اخلاص شامل وي او مسلمان اړ دی، چې هومره اخلاص وکړي خومره چې يې وس او توان وي، نه دومره چې هغه ته تنخواه يا روپۍ ورکول کيږي.

که يواځې معاش په نظر کې ونيسي او کار کې تمبلي او غلا اختيار کړي، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم يې په اړه فرمايي:

((كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ))

ژباړه: ((تاسو هر يو شپونکی ياست او هر يو له تاسو څخه د خپلې شپنې مسوليت په غاړه لري.))

د کار اتقان، اخلاص او مسليکتوب باندې تمرکز هر اړخيز دی.

که هغه د امانت ساتل وي، که په کور کې د ماشومانو روزنه، که بڼځي لپاره د خپل خاوند د مال ساتنه او که د حيواناتو ذبح وي؛ ځکه خو رسول الله صلی الله عليه وسلم په ذبح کې هم د کار په اتقان او مسليکتوب باندې ټينگار کړی:

((إِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ، فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيَحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ))

ژباړه: ((کله چې تاسو قتل (قصاص وغيره) کوئ، نو په بڼه توگه يې وکړئ او کله چې ذبح (حلاله) کوئ، نو په بڼه توگه يې ترسره کړئ او له تاسو

دې هر څوک خپل چاقو تېره کړي او حلال کېدونکی ته دې ارام وروبسي.))

په کار کې مسلیکتوب د علماوو په نزد فرض دی؛ لکه رسول الله صلی الله علیه وسلم چې فرمایي:

((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ))

ژباړه: ((الله تعالی په هر څیز باندې احسان (نیکی له نورو سره) فرض کړې ده، نو هغه اعمال چې د نورو سره یې معامله راځي، مسلمان پرې چې په ښه او مسلکي شکل سره یې ادا کړي.))

اتقان د الله تعالی صفت دی؛ لکه الله تعالی چې فرمایي:

((صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ))

ژباړه: ((دا د الله تعالی جوړښت دی، چې په ډېر صحیح او دقیقه ښه یې هر څه جوړ کړي دي.))

الله تعالی په هر هغه څه پوه دی، چې تاسو یې کوئ.

دغه ډول که چېرته یواځې د لوست خبره وي او یو څوک د قران کریم لوست په ښه توګه کوي، نو ډېر لوی اجر ورته ټاکل شوی؛ لکه رسول الله صلی الله علیه وسلم چې فرمایي:

((الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ)) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ).

ژباړه: هر هغه څوک چې قران لولي او ماهر وي، نو هغه به ملایکو سره وي.))

قِصَّةِ رُؤْيَا عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ لِلْأَذَانِ، قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: «فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَأَلْقِ عَلَيْهِ مَا رَأَيْتَ؛ فَيُؤَدِّنُ بِهِ فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ»

ژباړه: ((همدا شان د اذان د شرعیت په قصه کې چې عبدالله بن زید خوب لیدلی و، نو ورته رسول صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

((دغه الفاظ بلال رضی الله عنه ته ورکړه، چې هغه اذان وکړي؛ ځکه چې د هغه غږ لوړ دی))

دلته هم د غږ او الفاظو په بڼه اداینه او تلفظ کې د بلال رضی الله عنه مسلیکتوب ته اشاره شوې ده.

عمر رضی الله عنه اعلان وکړ، چې نن نه وروسته دې هغه څوک دوکانداري نه کوي، چې مسلکي شوی نه وي او د دوکاندارۍ او معاملاتو په فقهي احکامو یې ځان نه وي پوه کړی.

((ولقد زکت ابنة نبي الله شعيب سيدنا موسى لأبيها قائلة «إن خير من استأجرت القوي الأمين» وعند ما رشح سيدنا يوسف عليه السلام))

د شعيب عليه السلام لور هم د موسى عليه السلام صفت کړې و؛ ځکه چې په خپل کار کې واکدار او مسلکي وو.

په قران کې راغلي، تر ټولو بهتره سړی چې تنخواه ورکړي هغه دی، چې هم قوي او هم امانت دار وي.

له بل پلوه د اسلام ستر پیغمبر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم د بعثت په درویشت کلنه دوره کې د تل لپاره چارې هغه چاته سپارلې، چې اهلیت به یې درلود او چارې به یې په مسلکي بڼه ترسره کولای شوې.

دجنگ په ډگر کې به یې مسوولیت هغه چاته سپاره، چې وړتیا به یې په کې ولیده؛ د بېلگې په ډول خالد بن ولید رضی الله تعالی عنه له هغو جلیل القدرو صحابه وو څخه وو، چې وروسته یې ایمان راوړ؛ مگر د هغوی په سر یې امر وټاکلو. مسلمانانو چې کله حبشې ته هجرت کوو، جعفر طیار رضی الله عنه چې د ویناوالی په برخه کې یې ښه پوهه لرله، د مهاجرینو د ویاند په توگه وټاکل شو.

نبي کریم صلی الله علیه وسلم هر صحابي ته د هغه د ذوق او وړتیا برابر دندې سپارلې او په هماغه برخه کې به یې د هغه قدر هم کولو.

حسان بن ثابت رضی الله عنه سره له دې چې د خندق په غزوه کې یې په جنگ کې هم برخه وانه خپسته او هغه یهودي، چې د مسلمانانو د ښځو او ماشومانو جاسوسی پسې راغلې وو. د هغه وژل یې هم د پیغمبر علیه السلام عمه ته پرېښودل؛ مگر دا چې ښه شاعر وو، زموږ پیغمبر به ورته خپل څادر هوارولو.

په ټولو هغو چارو کې چې به نبي کریم ته وحې نه وه راغلې، د صحابه وو مشورې به یې منلې.

سلمان فارسي رضی الله عنه چې د فارس په جنگونو کې یې مهارت درلود، د دواړو جهانونو سردار ته د خندق کنلو مشوره ورکړه، چې مشوره یې هم ومنل شوه.

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د وحې لیکلو لپاره هم صحابه ځانگړي کړي وو. هماغه وو چې د قرآن کریم د مصحف په ترتیب کې حضرت عثمان رضی الله عنه د هماغه صحابه وو لیکل راوڅپستل او منظم یې کړل.

نو موږ ویلای شو، چې د اسلام ستر پیغمبر د ژوند د چارو په هره برخه کې مسلکې اشخاص په دندو گمارلي وو او له هغه مبارک وروسته خلفای راشدینو هم همدغه سنت جاري ساتلو.

فقیه صحابه په فقاہت، د سیاسي وړتیاوو لرونکي په سیاسي برخه او د جنگي وړتیاوو لرونکي په جنگي برخه کې په دندو بوخت وو.

نو د اسلام د مبارک دین د لارښوونو په رڼا کې ویلای شو، چې که یو څوک په یوه برخه کې زده کړې وکړي؛ مال، ځان او وخت مصرف کړي او بله برخه کې کار کوي، نو دې شخص د خپل ژوند ډېره برخه بې ځایه مصرف کړې ده، چې په دې سره د وخت اصراف راځي او اصراف کوونکو ته زموږ پیغمبر د شیطان د وروڼو خطاب کړی دی.

البته دا په هغه وخت کې چې په دغه دنده کې نور خلک هم پیدا کیږي، چې کار وکړي.

رسنیز ډگر کې د وړتیا او ژمنتیا اړتیا:

حقیقت کې که مور وگورو، د اسلام مبارک دین رسنیز ډگر ته ډېره پاملرنه کړې.

د یوې رسنۍ مهمه ځانگړنه داده، چې د خبر په رسونه کې له دقت څخه کار واخلي او خلکو ته سم خبرونه ورسوي.

د نننۍ ورځې د ژورنالېزم له اصولو سره برابره او کره خبره باید خپره کړي، له بې بنسټه خبر څخه ډډه وکړي؛ یانې سرچینه یې باید معتبره او موثقه وي.

الله تعالی فرمایي:

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ)) (الحجرات سورت، شپږم نمبر آیت)

ژباړه: ((ای هغو کسانو چې ایمان مو راوړی دی! که تاسو ته کوم فاسق

(بدکار کس) خبر راوړي، نو تاسو یې په اړه ښه تحقیق وکړئ، په دې

چې تاسو به یو قوم ته په ناخبرۍ سره تکلیف ورسوئ، بیا به تاسو په

خپلو کړو باندې پښېمانه یاست.))

د دې ډگر لومړني متخصصین صحابه کرام وو. هغوی په څومره دقت او

توازن سره د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث چې زموږ لپاره

د ژوند لارښوونې دي، رارسولې دي او د هېڅ ډول غفلت او زیاتي څخه یې په کې کار نه دی اخېستی.

د هغه وخت رسنۍ منبر، مسجد او لویې غونډۍ وې، نو هماغه صحابه چې ښه پوهېدل ان زموږ تر هېواده یې د اسلام سپېڅلي دین شغلې راورسولې.

د احادیثو د ستر او معتبر کتاب لیکوال امام بخاري رحمت الله علیه په یو حدیث شریف پسې چې له یو تن سره وو، په ورځو- ورځو مزل وکړ، خو کله چې ورنږدې شو، هغه تن غوښتل چې د خپلې تشې لمنې په نیولو سره اس راوښيي؛ دې کس اس ته دوکه ورکوله، چې فکر وکړي وایه او یا نور خوراکي توکي یې په کې اچولي دي. امام بخاري چې دا منظره ولیده، بېرته ترې ستون شو. ویل تا له آس سره دوکه وکړه، هسې نه ماته د نبی کریم په حدیث کې له دغه ډول چارې کار واخلي.

له دې څخه موږ ته داجوتیري، چې سرچینه هم باید موثقه او باوري وي. په اسلامي ټولنه کې یو خبریال باید د رسنیزو زده کړو ترڅنګ د رسنیو په قانون پوه وي او په اسلام کې د رسنیو په حقوقو هم ځان اگاه کړي؛ که داسې نه وي، نو په دیني برخه کې به هم ناوړه کارونه ترسره کړي او مسلکي برخه کې به هم داسې څه وکړي، چې ټولنې ته به بې گټې او بې ارزښته وي.

په اوس وخت کې زموږ سیمه ییزې او ملي رسنۍ زیاتره د نامسلکیتوب
ښکار شوي دي.

ډېری کارکوونکي یې په رسنیزه برخه کې بشپړې زده کړې نه لري. په دې
هم نه پوهیږي، چې د رسنیو بنسټیزې موخې کومې دي؟

زه په ټولنه کې کوم ځای لرم؟

د خپرونې لیدونکي، اورېدونکي او یا لوستونکي څوک دي؟

خپرونه د ټولني له دود او کلتور سره څومره برابره ده؟

او دا څه چې خپروم، د اسلام د سپېڅلي دین له بنسټونو سره څومره اړخ
لگوي؟

همدا علت دی، چې هېواد کې مو په سلگونه راډیوګانې، مجلې،
ورځپاڼې، په لسګونو تلوېزیوني چینلونه او ټولنیزې رسنۍ له دومره
ډېرښت سره - سره د وړتیا او ژمنتیا په برخه کې بې خونده دي.

د ټولني په عامه پوهاوي، روغتيايي چارو، اقتصادي پیاوړتیا، د نشه یي
توکو سره د مبارزې، د سیاسي پوهې د کچې په لوړاوي، د ښوونې او
روزنې لور ته په هڅونې، د ظلم په مخنیوي او نورو کې یې نه یواځې کم
رنگه رول ولوباوو؛ بلکې برعکس ځینو یې اخلاقي فساد ته لارې برابرې
کړي او ملي یوالي ته یې سخت زیان ورسوو، چې د ټولني وګړي یې
یواځې په ځینو مبتدلو او بې ګټو بوختوونکو خپرونو بوخت کړي دي.

فکري رغونه کې د مسلکي اشخاصو اغېز:

د هر کار او هرې چارې د ښه او گټور رسالت لپاره باید وړ او مسلکي کادرونه وگمارل شي، خو وکولای شي خپله برخه کې دنده او مسوولیت په بريالیتوب سره ترسره کړي.

مسلکي ژورنالېستان د خپلې مسلکي وړتیا او ظرفیت له مخې کولای شي، چې د ټولنې په فکري او ذهني رغون کې د نورو په پرتله ډېر مثبت او اغېزناک رول ولوبوي.

مسلکي اشخاص دا وړتیا لري، چې د اطلاعاتو او مالوماتو سربېره په خبرونو، راپورونو او خپرونو کې د بهرنۍ مداخلې باریکۍ ته په پام سره د خپلو ملي نوامیسو سره کړنې ته ځیر واوسي.

دغه ډول د هېواد سیاسي، اقتصادي، امنیتي او ټولنیز وضعیت د ښه څارولو او په لوړه ښه د وړاندې کولو لپاره مسلکي اشخاص کلیدي رول لري.

مسلکي اشخاص کولای شي د ځانگړو پروگرامونو او خپرونو پرمخت د ټولنې د هر قشر فکري رغون ترسره کړي؛ لکه د ماشومانو فکري روزنې لپاره ځانگړې خپرونې، دغه ډول د زده کوونکو، مېرمنو، والدينو، روغتیا، ورزش، پخلي او نورو برخو لپاره د پروگرامونو په جوړولو له منفي کړنو ځان ساتنه او مثبتو ته لېوالتیا وربښل، چې دغه چاره باید په مسلکي ډول

ترسره شي، خو که مسلکي اشخاص ونه اوسي، ممکن په لږې پوهې او ډگر کې باريکۍ ته په کتو نامسلکه کسان د مثبت پرځای منفي لور ته خلک لېواله کړي.

مسلکي کسان د مسلکي وړتيا پرمت د معياري خپرونو په کولو سره اسلامي کړنلاره او د افغاني دود او کلتور د ټينگولو هڅه کوي، چې غواړي ټولنه کې لوی اخلاقي تړون رامنځته کړي.

دغه ډله خلک د مسلکي او گټور نشراتي پلان په لرلو سره ټولنه کې خلکو ته واضح او څرگند پيغام لېږدوي، چې د هر ډول قشر لپاره د پوهې وړ گرځي. مسلکي اشخاص د مسلکي کړنو پرمت نه يواځې خپله بلکې نور خلکو ته هم له بېلابېلو لارو د دې اجازه نه ورکوي، چې د ټولني اخلاقيات پېمال او خلک د ورانۍ لوري ته کېاسي.

مسلکي پوهه اشخاصو ته دا وړتيا ورپه برخه کوي، چې د خپلو پوهو، تجربو او مالوماتو له مخې د پردې بد کلتور د دودېدلو مخنيوی وکړي.

دوی له خپلې ټولنې، کلتور، دين او ايین په ټولو چارو اگاه او هېچاته يې د پولو نړولو اجازه نه ورکوي، چې د همدې کړنې له امله د ټولنيزو ستونزو د هوارې ترڅنگ تر ډېره بريده د کورنيو ستونزو د زېږېدېدو مخنيوی کړي.

مسلکي ژورنالېستانو د بېلابېلو تبليغاتو په مرسته د عامه پوهاي لپاره د ټولني ټولو وگړو ته د مختلفو مطالبو څخه د اخذ لاره برابر کړې ده.

که چېرې په اخلاقياتو او عامه پوهاوي برخه کې د مسلکي اشخاصو تبلیغاتي رول وگورو، نو ښکاره ده چې دوی په دغو برخو کې د خلکو اذهان په ډېرې اسانۍ سره مثبت لور ته سوق کولی شي.

مسلکي خلکو دې برخه کې رسنیو ته د روزنتون بڼه وکړي؛ له همدې امله خو په ولسواکه هېوادونو کې د مسلکي کړنو له امله رسنی د څلورم څواک په نوم پېژندل کېږي.

د رسنیو له دندې یې یوه د ټولني سمې لورې ته رهبري کول دي. سمه رهبري په سم مدیریت او سم مدیریت په مسلکي مهارت سره کېږي.

د مسلکي اشخاصو په شتون سره رسنی د ټولني افکار په منظم ډول داسې لور ته بسیج کوي، چې نه په کې اسلامي او نه هم مدني ارزښتونه له منځه لاړ شي؛ ځکه دوی پوهیږي چې رسنی یانې د واقعیتونو، ستونزو او اطلاعاتو پیدا او برسېره کول او دا بیا په داسې انداز وړاندې کول، چې عامه پوهاوی په کې ترسره او رسنیز بهیر کې اغېزمن او موثر ثابت شي.

دوی د مسلکي پوهې پرمت خلک هسې - بېسه وېره کې له اچولو ساتي. که چېرې یوه چاودنه کېږي، مسلکي کس د چاودنې له راپور کولو وړاندې غواړي مالومات ترلاسه کړي، چې دا چاودنه درنه، زوروره او که عادي یوه چاودنه وه؟

دلته د چاودنې دغه تفکیک په مسلکي ډول د هغه د غږ له امله نه کیږي؛ ځکه ممکن د یوې رسنۍ یا یو خبریال څنگ ته نږدې د مکناتیسې ماین چاودنه وشي، نو ښکاره ده چې د چاودنې غږ له آره درون وي.

مسلکي خبریال له تفکیکه وړاندې دغې چاودنې ته د درنې کلیمې کارونه نه کوي.

دا هرې چاودنې ته درنه او زوروره نه وايي؛ ځکه پوهیږي چې که مکناتیسې ماین چاودنې ته درنه ووايي، بیا به موټر بم ته کومه کلیمه کاروي؟

په مسلکي ډول دغه تفکیک د مرگ - ژوبلې او ویجاړۍ له مخې کیږي. هو! ممکن غږ هم ورسره خپل رول ولوبوي، خو هرې لویې چاودنې غږ لوړ وي، چې بیا د ډېرې مرگ - ژوبلې لامل هم کیږي، خو غږ د درنې یا زورورې اساس نه دی؛ بلکې دغه کلیمات د ورانۍ او مرگ - ژوبلې سره تړاو مومي. ممکن یو کس دا دلیل ووايي، چې کېدای شي موټر بم چاودنه وي، خو ډېره مرگ - ژوبله ونه لري، دې ته بیا کوم نوم ورکول په کار دي؟

د درنې او زورورې یواځینې اساس مرگ - ژوبله نه ده؛ ویجاړۍ او ورانۍ هم دغه کلیمات بدرگه کولای شي.

نو چې خبره بل لور ته لاړه نه شي، دا د یو مسلکي کس د ښه والي بېلگه ده، چې خلک هسې - بېسه په وېره او ډار کې نه اچوي.

درېم څپرکی

د نامسلکیتوب نیمگرتیاوې

الف: مسلکي نیمگرتیاوې:

دا سمه ده، چې افغانستان کې ځینو رسنیو له وخت سره سم خپلې رسنیزې چارې غني کړي دي، خو دا غنا تر ډېره د کمیت له پلوه وه، چې د کیفیت له امله په ډېرو ابتدايي فکرونو کې ویده پاتې وو او د پاتې کېدنې یواځینې دلیل یې د مسلکي پوهې نه شتون وو.

هغه څه چې په اوسني دور کې باید رسنیو کې ترسره شي او اساسي بڼه خپله کړي، په مسلکي بڼه ټولو هغو تخنیکونو او تکتیکونو ته پام او څیرکتیا ده، چې پر مټ یې په ټولنه او د رسنیو بازار کې سیالی ترسره کولای وشي.

دا چاره د امکاناتو ترڅنګ مسلکي څیرکتیا غواړي، چې نامسلکي کسان ترې بې خبره دي.

هېواد جوړونه، خپلو ملي مسایلو او ارزښتونو د ساتلو او پاللو لپاره د مسلکیتوب آرونو ته په کلکه پاملرنه او توجو په کار ده چې وشي، خو دغه چاره د نامسلکو له لوري ډېره سخته ده، چې ترسره شي.

د رسنیو په دغه ازاد بازار کې د زیاتې گټې - وټې لاسته راوړلو، افکارو پاشلو او مختلفو تبلیغاتو لپاره د رسنیو له لوري خپلې رسنیزې کړنلارې او

طرحې چمتو کول هغه څه دي، چې د ژورنالېزم له پاک مسلک په استفادې يې د پلي کولو هڅې کوي او د مسلکي نیمگړتیا له امله دا هڅې د رسنیو په منځ کې په سرعت او چټکۍ سره مخ پر ودې روانې دي. اصلاً هېواد کې د رسنیو روانو چارو ته په کتو په ډېره بڼه بڼه د ټولني د پرمختګ ترڅنګ د هرې برخې د کفیت لوړونې لپاره ګټه اخېستل کېدای شي، خو د نامسلکي اشخاصو مسلکي نیمگړتیاوو د شتون له امله دغه ګټه اخېستنه د لوی ځنډ سره مخ ده.

د بېلګې په ډول که په مسلکي نیمگړتیاوو کې راپور ليکنه راواخلو، نو کېدای شي تاسې فکر وکړئ، چې آیا د رسنیو لپاره راپور ليکنه دومره مهمه ده، چې په ټوله کې د رسنیو د کفیت لوړونې لامل کېږي؟ بې له شکه، د رسنیو خبري برخه مطلق په راپور او خبري ژانرونو تمرکز لري؛ ځکه همدغه ژانرونه دي، چې مخاطبان د سیمې له پېښو په بې پرې ډول خبروي.

نامسلکي کس دومره وارد نه وي، چې د رسنیو هرې بڼې لپاره په بېله بڼه د راپور چمتو کولو جوګه اوسي.

سربېره پر دې چې دغه ټکي ته پاملرنه نشي کولی، ځینې وخت د راپور لیکو پرمهال يې بنسټيز آرونو ته پام هم له نظره غورځیږي؛ ځکه نامسلکي کسان ډېری وخت یوازې پېښه رپوټ کولای شي، خو په پېښه کې له پرتو سوژو ناخبره پاتې وي.

دا چې دغه خلک د سوژې پانډه نه شي اړولی، نو واقعي رسنیز کار به څنگه ترسره کړي؟

دغه خلک راپور لیکلو ته د املا په سترگه گوري، چې څرنگه په اورېدل شوې خبرې د کاغذ سپین مخ تور کړي، خوله دې پوهې لرې وي، چې د دې اورېدل شوې خبرې شننه او سپړنه زه باید په کومو مسلکي مهارتونو ترسره کړم؟

که چېرته یو کس ولسمشر یا بل کوم لوړ پوړي امنیتي کس پسې سپکې - سپورې او بدې - ردې ووايي، نو نامسلکي کس به دا مسله څه ډول اخلې؟

آیا همدې اورېدل شوې خبرې ته به د راپور جامه اغوندي او که د پېښې ژورو ته به کېوځي، چې د دې سړي د قهر او غوصې اصلي لامل او دلیل څه شی دی؟

ولې دې ته اړ شو، چې خپل لوړ پوړي چارواکي ته دغه ډول ترخه الفاظ او خوله وکاروي؟

ممکن د هغه کوم زوی د رانده بمبار ښکار شوی وي، یا یې په قضا کې روانه دوسیه د رشوت ورکولو پرته پرمخ نه ځي؟

او که کوم حکومتي زورواکي یې کور، ځان، مال او یا ناموس ته زیان رسولی دی؟

اصلاً دا مسلکي فکر دی، چې د مسلکي زده کړو پرته یې نامسلکي کسان په لومړیو کې د فکر تر لمنې نه شي راوستلای.

د بنکېلو غاړو ترمنځ د ادعاوو او نښتو په اړه راپور بله هغه موضوع ده، چې نامسلکي کسان یې په تفکیک او توازن کې پاتې راځي.

کله چې یوه ډله د بلې هغې د خپلو خبر ورکوي، څه باید مسلکي ژورنالېست یا خبریال ترسره کړي؟

دلته کوم کس دی، چې د مسلې شننه پرې خبریال وکړي او د راپور مخاطبانو ته د فکري شننې د جاج دروازه خلاصه کړي.

په دغه ډول راپور کې نه یواځې دا چې د هغې بلې غاړې د نظر پوښتنه حتمي وي؛ بلکې د راپور توازن ته هم په کلکه پاملرنه په کار ده. که یو لوری خپلو وژل شویو ته شهید او د بل لوري لپاره کومه بله کلیمه وکاروي، نو دې برخې ته باید مسلکي خبریال په خپلو الفاظو او د راپور لیکلو په کلیماتو کې څه ډول ځای ورکړي؟

آیا همدې اورېدل شوې خبرې ته به هوا ورکوي او که خپله مسلکي پوهه به په کار اچوي؟

یا که چېرې د ولسمشر کاري موده پای مومي، خو د سترې محکمې له لوري دغه موده شپږ میاشتې غزیږي. دلته دغه چاره د ولسمشریزو نوماندانو له کلک غبرگون سره مخ کیږي.

نوماندان کنفرانس جوړوي او د دغې چارې پر وړاندې غبرگون ښايي. د دوی اساسي خبره دا وي، چې روان حکومت د مصلحت او معاملې په اساس رامنځته شوی، چې د جوزا له لومړۍ نېټې هاخوا مشروعیت نه لري.

خبريال د دغې موضوع اخیستنې په موخه تللی، نو دلته که چېرې خبريال مسلکي نه وي، ممکن همدغه د دوی ادعا او نظر راپور او خپور کړي، چې په بشپړ ډول د راپور توازن تر سوال لاندې راځي او نه يواځې توازن؛ بلکې د مالوماتو د ناخبرۍ له امله د راپور کره والی هم له منځه ځي.

همدغې موضوع ته که مسلکي خبريال تللای وي، د ادعاوو د راپور کولو سره سم ورته مقابل لوری مخته دريري، چې باید د دوی د ادعاوو په اړه ولسمشرۍ مانې هم وغږول شي، خو د دوی نیوکه او د هغوی ځواب دواړه واخېستل شي. که مسلکیتوب او تجربه دواړه پخه وي، نو په دې برخه کې د حقوقوي چارو یو کارپوه نظر هم اړین دی، چې دا موضوع له قانوني اړخه وسپري.

چې په مسلکي ډول پوهه ونه لري، هغه ته د دې تفکیک ستونزمن دی، چې د راډیو، ټلوېزیون او یا مطبوعاتو لپاره راپور لیکنه کې یې کومو توپيري کړنو ته باید پام وشي؟

د هغوی نه يواځې دې ټکي ته پام نشته؛ بلکې ځینې وخت ترې د راپور لیکنې هغه بنسټیز آرونه هم له پامه غورځول کيږي.

دغه ډول د سرچینې نوم او انځور په پټ ساتلو کې هم نامسلکه اشخاص مسلکي مهارت نه لري او نه شي کولای، چې د دغې ژمنې امانت وساتي. مهمه خبره دا چې ډېر کله دغو کسانو په سرعت سره دقت ښکار کړی وي.

له دوی څخه ناخبرۍ کې د ولسمشر، ملي اتلانو او د ټولني د نورو محبوبو اشخاصو سپکاوی هم ترسره کيږي.

په دې کار سره نه يواځې دا چې توازن ته پاملرنه نه کيږي؛ بلکې د رسنیو څارونکي هم يوې پایلې ته نه رسيږي؛ ځکه د پوښتنې پر وړاندې چې ځواب نه وي، نو يوه پوښتنه نورې ډېرې پوښتنې راولاړوي. ذهن کې د نورو ډېرو پوښتنو د راولاړېدو له امله خپله راپور تر پوښتنې لاندې راځي. دا په دې مانا چې د مسلکي خبريال بنيادي نکته د راپور ټولې خواوې او زاويې سپرل دي، خو د ليدونکو يا اورېدونکو په ذهن کې کومه پوښتنه بې ځوابه پاتې نه شي، خو د نامسلکو اشخاصو ډېری راپورونه د ډېرو پوښتنو د بې ځوابه پاتې کېدو سره يوځای پای مومي.

د مسلکي خبريال ذهن په دې سره هم خلاص شوی وي، چې که چېرې د مقابل لوري د کلپ په اخېستو ونه توانېدم، نو بيا بايد له کومې کړنې کار واخلم؟

په دې هم پوهيږي، چې که ټلوېزيوني راپور لپاره د مقابل لوري څخه په انځوريزه بڼه د نظر په اخېستلو ونه توانيږي، څه بايد ترسره کړي؟

همدا پوښتنه وړاندې له دې چې ځواب شي، که تاسې نامسلکه اوسئ، له خپل ځانه یې وپوښتئ او ځواب یې کړئ!

ممکن ذهن مو ډېر ژور تللی وي، ممکن وویاست دا به کومه پېچلې کارنامه وي چې ترسره شي، خو دا ډېره اسانه کړنه ده، یواځې د پوښتلو موخه یې مسلکي کنجکاوې وه، چې مسلکي خبریال یې د خپل ځان ملگری گڼي.

هغه دا چې مسلکي کس د مقابل لوري نظر د راپور له پامه هېڅکله نه غورځوي؛ ځکه هغه ته راپور د مقابلي د ډگر او مېدان رول لري، چې په کې د یوې خوا نظر په نه لرلو د سیالی ترسره کول په بشپړول ډول د خدا وړ ښکاري.

دې وخت کې که انځوریز نه وي، غبریز او که دا هم ونه شي، په خپلو الفاظو د هغه غبرگون لیکل پکار دي.

که څه هم دا دوه نورې کړنې د کمزورۍ نښې دي، خو بیا هم له اورېدونکو یا لیدونکو د مقابل لوري د نظر نه لرلو له امله د بښنې غوښتلو پرځای دغه چاره غښتلې بریښي.

که په مدینه منوره یا مکه معظمه کې داسې څه پېښ شي، چې په لویه کچه یې خبري ارزښت د ټولې نړۍ له مسلمانانو سره تړاو ومومي، نو یو نامسلکي کس لپاره به ډېره سخته وي، چې د خبر ارزښت په کورني او بهرني چوکاټ کې مالوم کړي.

دغه راز دوی دې وخت کې دې برخې سره هم له ستونزو سره مخ کېږي، چې چېرته یې ځای او څه ډول د ورته والي پرلپسینه (منطقي تسلسل) کې یې راوغاړي؟

د راپور ټولو سرچینو ته رسېدنه د نامسلکي کسانو پر وړاندې بله لویه ننگونه ده، چې نه شي کولای د خپل راپور ټولې سرچینې پیدا او څرگندونې یې ولري، چې دا د امانتورو خبريالانو ستره نیمگړتیا ده. د دوی دغه نیمگړتیا ډېری وخت د مقابل لورو د حساسیتونو د زېږېدو سبب کېږي، چې هغوی ته د پارونې حس ورکوي او اړ کېږي، خو په غبرگون لاس پورې کړي.

نامسلکي کسان د یوې چاودنې پرمهال دا مسلکي تفکیک نشي کولای، چې دا چاودنه عادي، زوروره او که درنه چاودنه وه؟ د دې درې کلیمو ترمنځ جلا والی هغه وخت کېدای شي، چې مسلکي پوهه شتون ولري.

دغه ډول د گواښ، ټینگار، یادونې، اخطار، گوت څنډنې، پړه، مسوولیت، تور، سپارښتنه، له امله، پرمهال او د داسې نورو کلیمو کارونه بله هغه موضوع ده، چې د مسلکي پوهې نشتون له امله یې پرځای کارول ستونزمن دي.

د چارواکو، استازو او مسوولینو ترمنځ مسلکي تفکیک او د دغو کلیمو استعمال د نامسلکو لپاره یوه بله ننگونه ده، چې له امله یې نه شي کولای هره کلیمه په خپل ځای کې ادا او وکاروي.

په چاپیزو او برېښنایي برخو کې د وزارتونو او ولایتونو د ویندویانو د نظر اخیستو پرمهال د هغوی انځورونه خپرول بله هغه مسلکي کړنه ده، چې له امله یې د موضوع بحث کم ارزښتنه کیږي؛ ځکه خلک په انځوریزه برخه کې د پېښې یا موضوع اړوند څه لیدل غواړي، چې د ویاند انځور په لیدو یې تنده هماسې په خپل ځای پاتې کیږي او نه یواځې دا بلکې که تولیدي موضوع باندې کار شوی وي، نو د ویاند په تبدیلېدو او یا لرې کېدو سره هغه موضوع په بشپړ ډول پخواني وخت پورې تړل کیږي، چې بیا وروسته مهال کې وخت ته په کتو د راپور ارزښت په پوره مانا له منځه ځي.

په دغه وخت کې د مسلکي خلکو فکر د اشخاصو پرځای د پېښې په موضوعاتو راڅرخي، چې ورته د نه لاسرسي پرمهال د شخص پرځای د ودانۍ پر سر د وزارت، ریاست یا بلې کومې ادارې لیکل شوی نوم را اخلي؛ ځکه د وزارت، ریاست یا بلې کومې ادارې نوم ثابت، خو د ویاندویانو دندې ناثابتي وي.

کنفرانسونو کې پاکټونو او خوراکنونو ته خپلې سترگې څلور کول او ورته تمې کول هم د مسلکي پوهې د نشتون له امله ترسره کیږي.

له دې پرته په رسنیو کې د ورځې په لسگونو داسې موضوعات پېښیږي، چې په کې نامسلکي کسان د مسلکي نیمګړتیاوو له امله ټولنه کې د خلکو، ډلو او ګروپونو ترمنځ د اختلافاتو او ستونزو د زېږېدلو لامل ګرځي.

ب: تخنیکي نیمګړتیاوې:

معمولاً هغه نیمګړتیاوې چې په خپرنیزو توکو کې موجودې وي، ټول یې د اېډېټ اړخ سره تړاو نه پیدا کوي؛ ځکه له اېډېټ وروسته باید مسوول شخص واوسي، چې ترتیب شوي خپرنیز توکي له خپل نظره تېر کړي، خو که په دغه برخه کې کوم نامسلکه کس شتون ولري، د نشر ټول مواد شپږي؛ ځکه دغه کس ټول خپرېدونکي مواد په مسلکي توګه نه شي څارلی.

له عادي متنه واخله، تر غږیز او انځوریز فایل په پورې ټول مواد باید د ارزیابۍ له برخې په دقیق ډول فلټر شي؛ ځکه په دې سره دا ډاډ ترلاسه کیږي، چې د خپرنیزو توکو نیمګړتیاوې ختمې او اصلاح شوي دي، خو د دې نیمګړتیاوو پېژندل یواځې لفظي ناسمي نه ده؛ ځکه په هغه برخه کې د اېډېټ برخه له نورو ډېر مسوولیت لري.

د ارزیابۍ په دې فلټر کې متنونه، انځورونه او د خپرنیزو توکو ټول تخنیکي اړخونه چې د سیمو انځورونه، موضوع سره د ویديو اړیکه، د

هغې اوډون، غږ او نور هغه څه اصلاح کيږي، چې تېروتنې په کې شتون ولري.

د سيمي ژوندي پوښنې پرمهال هم د نامسلکیتوب له کبله د ډېر کله د نورو نیمگرتیاوو ترڅنګ تخنیکي نیمگرتیاوې ترسره کيږي.

دا مسایل مسلکي پاملرنه غواړي، چې پرمټ یې د رسنیو مورال لوړ او پرې ځواکمنتیا اخلي. ځواکمنتیا او لوړ مورال د ډېرو مخاطبانو پام ځانته اړوي، چې په دې سره نه یواځې رسنی له هر پلوه په خپلو پښو دريږي؛ بلکې لانور ځواکمن قدمونه هم اخیستلی شي، خو یوې رسنی دغه هیله بیا هغه وخت د پوره کېدو له توانه وځي، چې دغه ډول خواوې له تېروتنو ډکې او د نامسلکیتوب له امله ورته هېڅ پام نه شي کېدلی.

په تخنیک کې د اېډېټ برخه خورا مهمه ده، چې باید د پروگرامونو اوډون په مسلکي ډول وشي، کوم ځای کې کوم مواد د کارونې لپاره په کار دي؟

نامسلکه اشخاصو ته په رانه ډول دا نه جوتیږي، چې د دوی د پوښنې ساحې پورې د کوم قشر اورېدونکي لري؟

ایا ډېره برخه یې ځوانان دي او که سپینږيري؟

ایا پېغلې یې ډېر څاري او که سپین سرې ښځې!؟

ماشومان یې اوري او که لویان؟

له مسلکي اړخه دا مسله ځکه مهمه ده، چې په دې سره د رسنیو ادارو موخه څرگندېږي او هماغسې اورېدونکو ته په کتو سره بیا خپل پروگرامونه او خپرنیزه کړنلاره جوړوي.

په مسلکي ډول د خپلو اورېدونکو د مالومولو لپاره بېلابېلې لارې دي، چې پر مټ یې په ډېرې اسانۍ سره دا جوتېدای شي.

لکه د ټولپوښتنو له پلوه، د خپرونو ترتیبولو، ژوندیو خپرونو کې د اړیکو له مالومولو او نورو ډېرو لارو څخه خپل دغه هدف ترلاسه کولی شي.

خو د نامسلکي اشخاصو د کړنو په پخ بهیر کې ډېر داسې کارونه او فعالیتونه ترسره کېږي، چې موخې یې مشخصې نه وي؛ د بېلگې په ډول که د خبرونو، روغتیا، لوبو او نورو ټولنیزو خپرونو لپاره مسلکي او وړ کس ونه گمارل شي او هر څوک خپله چاره پرمخ یونسي، دا خپرونې به نه لیدونکي ولري او نه هم ارزښت.

د مخاطبانو په نه درک سره هم رسنۍ خپلې خپرونې له تخنیکي اړخه نه شي ترتیبولی. د هرې خپرونې د پیل لپاره نه یواځې دا چې اعلانات او بازار موندنه وشي؛ بلکې وړاندې له دې خبرو د مخاطبانو ارزونه په کار ده، چې د څه ډول پروگرامونو د پیل غوښتونکي دي؟

ایا دا خپرونه به د ټولنې په گټه او شته نیمگرتیاوې به ختمې یا کمې کېږي؟

دا به د ټولنې کوم رنځ ته مرهم او دوا وگرځي؟

دا خپرونه باید په کومه بڼه وړاندې شي، خو د ډېرو مخاطبانو توجه خپله کړي؟

کله چې رسنی دغه ډول پوښتنو ته ځواب پیدا او خپل مخاطب ته په ارزښت قایله شوه، نو دغه رسنی به په ډاډه زړه خپل فعالیتونه مخته وړي، پرځان بسیاینې لور ته به ځي او د پرمختګ مزلونه به کوي.

دا پورته هغه نکتې وې، چې مسلکي اشخاص یې مخته وړلې شي او که خبره نامسلکو ته پاتې شوه، د دې پورته خبرو برعکس به هر څه سرچپه او بل ډول روان وي، چې په پای کې به افغاني رسنی د زوال لور ته په دغه سفر کې خپل ځان د صفر سره ضرب حساب کړي.

ج: ټوليزې نيمگړتياوې:

له ټولو لويه نيمگړتيا په پردي مسلک کې کار کول دي، چې دغه نيمگړتيا هم شخصیت او هم کارکوونکې ادارې ته زیان رسوي.

د نامسلکیتوب پرمهال ډېری وخت د تعادل او جانینو حقوق له نظره لویري، چې دغه چاره هم د رسنیو قانون ۴۰ مې مادې د سرحاقت په اساس، چې د انتقاد کوونکي او انتقاد کېدونکي د حقوقو په برابري ټینګار کړی، تر پخولاندې کیري.

که چېرې د یوې ادارې لپاره غیر مسلکه خلک په ترتیب شویو دندو وگمارل شي، موخو او اهدافو ترلاسه کولو کې د ستونزو پېښېدو سربېره په داخلي او خارجي چاپیریال کې ډېر خنډونه زېږیري؛ ځکه نامسلکه

کسان که هرڅومره هم هڅاند او خواري کښ اوسي، خو بیا هم خپل مسوولیتونه د بشپړې پوهې نه لرلو له امله نه شي پېژندلای او کاري ډگر کې ورته ډېری وخت خنډونه رامنځته کيږي.

په بل مسلک کې کارکوونکي خلک په دې اگاه نه وي، چې څنگه خپل مسوولیتونه وپېژني؟ څنگه یې سرته ورسوي او په کوم ډول خپلو مسوولینو او خلکو ته راپور وړاندې کړي؟

د دوی رسنيزې چارې ډېری وخت نیمگړې او تل په دې فکر کې وي، چې څنگه کولای شي د نورو په تقلید سره ځانونو ته روښنایي وروښي.

اداره چې هدف ټاکلو کې بنسټیز رول لري، د خپلې دغې موخې او هدف ترلاسه کول ورته د نامسلکو پر مټ له کگلپچونو او کرکپچونو څخه ډکه خبره ده او کېدای شي، چې ځینو مواردو کې نامسلکه کس سهواً او یا قصداً یوې رسنۍ ته تر زوال او ختمېدو پورې زیان اړوونکي واقع شي؛ ځکه دوی نه یواځې دا چې له موخې او هدف سره د ادارې واټن رامنځته کوي؛ بلکې د خپلو کمزورو او نامسلکي کړنو پر مټ د رسنۍ د کتونکو او څارونکو د کمېدو لامل هم کيږي، چې پای کې د ستر اقتصادي زیان لامل گرځي.

د نامسلکي کسانو په شتون کې رسنیزه اداره له سختې اقتصادي کمزورتیا څخه سر ټکوي، چې همدغه د کمزورۍ لامل یې بېرته د ښه پلان او ښه نشراتو نه لرلو پایله ده.

نامسلکي اشخاص د بشپړې مسلکي پوهې نه لرلو له امله نشي کولای، د یو ځواکمن نېټ ورک په څېر کلنی او میاشتنی بودیجه ځانگړې کړي؛ ځکه دوی د خپلې رسنۍ ټولو برخو ته پاملرنه د کمې مسلکي پوهې له امله نشي کولای او په کاري برخه کې ډېری وخت له دغې ستونزې څخه په وېره تېروي.

هغه کسان چې یواځې د ژورنالېزم یا د خبر او راپور له کلیمې سره اشنا دي، له بده مرغه نور په دې نه پوهیږي، چې ولس له ما څه غواړي او مسلک راته د کومو کړنو ترسره کولو او یا نه ترسره کولو امر کړی؟ دوی نه د ولس غوښتنو ته ځواب ویلای شي او نه هم د هغوی غوښتنې درک کولای شي.

نا مسلکه کسان د مسلک اخلاق، اصول، قواعد او کړنې په بڼه ډول نه پاللی او نه هم ساتلی شي.

له دوی څخه په رسنیو کې هغه څه خپرېږي، چې اصلاً ولس ترې تمه نه لري؛ د بېلگې په ډول مخشوش کوونکې خبرې، د ټولنیز چوکاټ نه وتلې جملې، مبتزله موسیقي، د اذهانو خرابولو لپاره ناسمې او نا غوښتونکې خپرونې، خپل سري کارونه، د مسلکي کامندانو په سمو کارونو کې مداخله او داسې نور چې له امله یې د کلتور او ایین پالونکې افغانه کورنۍ د خپلو غړو سره نشي اورېدلای.

له دوی څخه په بې خبرۍ کې عامه فکرونه تخریبیږي او سپېڅلي مسلک ته صدمه رسیږي. همدا صدمه د دې سبب گرځي، چې ټولنه کې د رسنیو انځور بدرنگ شي. د رسنیو د بدرنگ انځور جوړېدو له امله مسلکي اشخاصو ته ټولنه کې د توهین زمینه برابریږي؛ ځکه دوی د دې پرځای چې د ولس او یا خپلو ستونزو ته پام وکړي، د ناسالمې سیالۍ له لارې د پرمختګ او بریالیتوب هڅې کوي. له همدې امله پرته له دې چې سالم او ناسالمو لارو ته فکر وکړي، د خپلو عایداتي سرچینو د پیاوړتیا لپاره ټولې لارې ازمايي.

سوداګریزو اعلانونو کې معیار ته ځکه پاملرنه نه کیږي، چې له رسنیز معیار څخه ناخبره وي. که په لنډو ووايو، کرار-کرار د دوی دغه ډول هڅې ژېړ ژورنالېزم ته لار پرانیزي.

نو دلته په رسنیو کې دغه ټولې ستونزې د نامسلکیتوب له امله رامنځته شوي. نامسلکي خلکو د داسې خپرونو وړاندې کولو ژمنې کړي، کوم چې په مسلکي ډول د تطبیق وړ نه دي؛ له همدې امله ترې د ټولني باور د ټول پوښتنې له مخې او یا سلنه سلب شوی دی.

نو د مسلکي کادرونو په وینا چې رسنۍ باید مسلکي اشخاص په خپلو دندو وګماري، داسې نه چې نامسلکو اشخاصو وړیا کار ته په خوشالېدو د ژورنالېزم مسلک بدنامه او ټولنه له خپل ځانه متنفره کړي. دلته له مسلکه د ناخبرتیا له امله د نامسلکو له لوري دغو مامولو جرمونو دومره

ژورې رینې غزولي، چې نږدې هره برخه کې د کلتورونو او اخلاقي وجدانونو دروازې وټري.

د ژورنالېزم مسلک استادان وايي، هغه ځوانان چې د ژورنالېزم د اخلاقو په اړه په څه نه پوهیږي او په رسنیو کې کار کوي، اصل کې بې مسلکه او د مناسبو خپرونو د تولید لپاره یې لازمه روزنه نه ده لیدلې.

د بې مسلکیتوب له امله نشراتي برخه هم شنیږي. ډېری وخت د لمانځه او یا اذان پرمهال د مستې موسیقۍ خپرول د دې سبب ګرځي، چې د اورېدونکو په ذهنونو کې د رسنۍ پروپاندي کرکه رامنځته او حساسیتونه راوپاریږي. بل لور ته دغه غیر اسلامي فرهنگ د دې لامل کیږي، چې خلک د حقیقت له لارې واوړي.

ټوله ورځ مبتدله موسیقي، خپرونه کې نجونو سره له چوکاټه وتلې تېلېفوني خبرې او په بې ګټو او غیر اړینو موضوعاتو بحثونه هغه څه دي، چې پرې نه یواځې محافظا کارانه ارزښتونو پېماليږي؛ بلکې ټولنه هم د انحراف پر لور درومي او په دغه ډول پروگرامونو د رسنیو حیثیت د لمنځه تلو له ګواښ سره مخ کیږي.

د ځینو بهرنیو او لوړو رومانټیکو سیريالونو یا ډرامو په لیدو افغاني ټولنه کې د یوې کورنۍ ترمنځ اتفاق او یووالی له منځه ځي؛ ځکه د داسې خیالي سیريالونو او ډرامو خپرول زموږ په څېر ټولنه کې ډېرو مېرمنو او نجونو ته یو ډول غیر حقیقي هیلې ورکوي، چې پایله کې یې نه یواځې

کورني جنجالونه رامنځته کيږي؛ بلکې ډېری وخت نجونې د دغه خیالي ډوله ژوند لټون او ترلاسه کولو لپاره له کورونو څخه په تېسټې خپل ټول ژوند د اغزو په څوکو د دردونو سر مل تېروي.

دا ډول بهرنۍ نندارې زموږ له کلتوري او فرهنگي ارزښتونو سره هم اړخ نه لگوي؛ ځکه د ټلوېزيون پر بشپنه د مینانو ترمنځ بېلابېلې نخرې او کړنې له ځنډ پرته د مشرانو او عالمانو غبرگون راپاروي، همدا بیا د دې لامل کيږي چې دغه خلک رسنۍ د خلکو لپاره زیان رسوونکي وریږي.

نو د مسلکي روزنې نه شتون له امله نامسلکي کسان خپلې دندې ته د سات تېرۍ په سترگه گوري، چې دا د سات تېرۍ فکر یې ټولنې لپاره د فکري بربادۍ لامل گرځي.

څلورم څپرکی

د نامسلکیتوب بدې اغېزې

الف: په مسلک د نامسلکیتوب اغېز:

که څه هم وړاندې له دې د ژورنالېزم په برخه کې دومره مسلکي او تخنیکي کادرونو شتون نه درلود، خو د طالبانو له واکمنۍ وروسته چې نوی حکومت منځته راغی، بهرنيانو له ځان سره د ځینو نویو تخنیکي وسایلو په راوړلو ژورنالېزم ته نوی ژوند وروښه.

د دغو نویو وسایلو او د رسنیو په ډېرښت سره مسلکي او وړو کسانو لپاره جدي اړتیا پیدا شوه، خو نشتون یې کاري برخه کې د نامسلکو لاس ازاد کړ.

دغو خلکو په رسنیز ډگر کې ټول هغه څه چې زړه یې غوښتل، وازمایل. همدغه وو چې نامسلکي خلکو لکه د مافیا کړۍ هر اړخ کې ژورنالېستیک اصول مات او د اوږد مهال لپاره یې دې ډگر ته سرخوږی جوړ کړ.

د رسنیو په مدیریت کې نامسلکیتوب بیا هغه څه دي، چې په نامعیاري او گډ-وډ سیستم سره ملي گټې له شخصي گټو قرباني کېږي.

د دوی دغه راج د دې سبب گرځي، چې د ځان په څېر نور خلک هم په لنډو میاشتنی کورسونو او ورکشاپونو کې وروزي او د نامسلکیتوب تخم په شیندلو سره د مسلکي کسانو لپاره لوی سرخوړی جوړ کړي.

مسلکي مشرانو که څه هم دې برخه کې نوې تگلارې جوړې کړې، خو پرمټ یې هرې برخې او دندې ته وړ کسان وروپېژني، خو دلته د سرچپه او نامسلکي کړنو شتون د دې هڅو مخه تر ډېره بریده ډب کړې ده.

رسنیزه برخه کې د نامسلکو اشخاصو شتون د ظرفیت ټیټونې سربېره دغه مسلک باندې د تور داغ په څېر یو بڼاپ لگولی؛ ځکه چې مسلکي کسان نه پرېښودل کېږي، خو د هېواد او رسنیز ډگر په ودانولو کې رغنده رول ولوبوي. د نامسلکو کسانو له لوري افتخاري دندو ترسره کول هغه څه دي، چې له امله یې د مسلکي کسانو ځایونه اشغال شي.

د رسنیو ځینو مشرانو هم دغه چاره د خپلې پانگې د سپما لپاره گټوره بللې او د وړیا کارکوونکو په گمارنه یې خپلو نشراتو ته دوام ورکړی، چې همدا کړنه یې د دې سبب شوې، خو د رسنۍ هغه لوړ ارزښت د ټولني پښو ته راتیت او د ولسواکه نظامونو څلورم څواک بې ځواکه شي.

د لوستو مسلکي ځوانانو پر وړاندې هم همدا سترې ننگونې دي، چې نه یواځې له خپلو دندو یې بې برخې ساتلي؛ بلکې د وخت په تېرېدو یې له مسلکه هم زړه توري کړي دي.

د رسنیو په راس کې ډېری نامسلکه خلک د خپلې څوکۍ له وېرې د ځان په څېر نامسلکه او نانانډوله کسانو ته د بل مسلکي کس په پرتله لومړیتوب ورکوي، خو په پالیسی جوړونه او نورو عملي برخو کې ورسره په پټو سترگو د "هو" سر وخوروي، چې د دغې چارې زیان لومړی په مسلک او بیا په ټوله کې ټول هېواد ته رسېږي، چې له امله یې بلاخره د مسلکیتوب اصل هم کرار-کرار له منځه ځي.

معمولاً د ټولو مسلکي زده کړو په جریان کې زده کړیال باید په عملي ډول د خپل مسلک اړوندو برخو کې په عملي دندو وگمارل شي او اداره هم ترې د یوې مسلکي بوختیا لپاره کار واخلي. د دغه عملي کار اصلي موخه دا ده، چې له فراغت وروسته ځوان خپلې دندې سره اشنا او له پیلېدا سره سم یې په مینه پرمخ بوځي.

د مسلک په مهډان کې د نامسلکو اشخاصو شتون په مسلکي ډگر ستر زیان پرې باسي؛ مور یې د زیانونو څو بېلگې په لاندې ډول یادوو:

1. د بې کیفیته نشراتو وړاندې کول
2. د خپلو ناکامو کړنو پرېه په نورو اچول، چې دا چاره په مسلک او مسلکي خلکو بده اغېزه کوي
3. د گډ کار کولو (Team Working) وړتیا نه درلودل

4. د گټور نشراتي پلان نه لرو سربره واضح او خرگندي موخي نه

لرل

5. پرته له معاشه کار کول

6. خپلو همکارانو ته د مسلکي پوهې نه شتون له امله په مسلکي

مشورو او لارښوونو کې پاتې راتلل.

7. د اړوندو رسنيزو چارو په ترسراوي کې له بېلابېلو ستونزو سره

مخ کېدل

8. رسنيز ډگر کې د تقليد دود رامنځته کول

9. د مسلکي او وړو کسانو ځايونه اشغالول

10. رسنيز ډگر نوم بدی کول او د خلکو له پامه يې غورځول.

کله چې کاري ډگر کې دې ته ورته نورې ډېرې ستونزې د نامسلکو له

لوري په رسيو کې رامنځته شي، نو ښکاره ده چې ډېرې بدې اغېزې به

په مسلک او مسلکي وگړو وکړي او دا بد اغېز بيا اخر کې د دې سبب

گرځي، چې رسنيز ډگر بدنامه او د کارونو پايلې يې بې خونده، پيکه او له

ملاحظاتو ډکې شي.

د هېوادونو ساتنه او لوړتيا مسلکي کسانو په شتون سره کيږي، چې

نامسلکي کسان د مسلک ترڅنگ ټول هېواد ته د بربادۍ لامل کېدای

شي.

ب: په کلتور د نامسلکیتوب اغېز :

پر افغاني ټولنه د رسنیو اغېز په اړه د کابل پوهنتون استاد پوهاند محمد اسمعیل یون د خپلې ماسټرۍ په تېزس (افغاني اوسنی رسنی) کې ویلي، چې د هرې پدیدې شتوالی د ټولنې له اړتیا سره اړیکه لري.

په ټولنه کې ټول رامنځته شوي شیان د یوې اړتیا له مخې پنځیږي، چې رسنی هم په همدې ډول د افغاني ټولنې له اړتیاوو سرچینه اخلي. زمور اوسنی رسنی پر ټولنه خپل تاثیرات لري، خو د ټولنې هم خپل تاثیرات پر رسنیو موجود دي.

ځینې هغه رسنی چې له بهرنیو سرچینو خړوبیږي، د افغاني ټولنې د تعاملاتو ډېر خیال نه ساتي، خو بیا هم پر ټولنه خپل زیاتره منفي او په ځینو برخو کې یو څه مثبت تاثیرات پرېږدي.

رسنی لکه څنګه چې په نورو ټولنو کې د خلکو د ذهني ودې سبب ګرځي، زمور په ټولنه کې هم دا حالت لري، خو دلته څه ناڅه په ځینو برخو کې د انارشی سبب ګرځېدلی.

په دغه تېزس کې دا اغېز په ولس (لوستی او نالوستی) روښانفکره او حکومتي چارواکي یاد شوی.

ولس کې د بېلابېلو پارکو د ډلبندی او په خپله د رسنیو د بڼې او ظرفیت له مخې د رسنیو تاثیر پر ټولو خلکو یو شان نه دی. دلته کولای شو ټولنه له ذهني پلوه په عوامو او خاصو یا عوامو او روښانفکرو پارکو ووېشو:

الف - عوام: پر ذهنونو د رسنیو تاثیرات دې ډله کې بېلابېل دي. د روښانفکرو، عوامو او په تېره بیا نالوستی له رسنیو یو ډول گټه نه شي پورته کولی او نه هم له فکري پلوه ورته یوشان لاسرسی لري.

له فکري پلوه دباندې هم توپیر لري؛ د بېلگې په ډول راډیو په کلیوالي سیمو او ټلوېزیون په ښاري سیمو کې د عوامو پر ذهن خپل - خپل اغېز شیندلای.

عوام په دوو برخو وېشل شوی، چې یو یې لوستی او بل یې نالوستی قشر. له رسنیو څخه د دې دواړو قشرونو اخیستنه هم یو شان نه ده. لوستي عوام د رسنیو د پورته دوو ډولونو سربېره له چاپي او کتیزو یا برېښنايي رسنیو څخه که چېرې لاسرسی ورته ولري، هم گټه اخیستلای شي.

نو که دې برخو کې مسلکي کسان شتون ونه لري، نو ممکن ډېری برخو کې یې نشرات د کلتور سره ټکر کې وي، چې همدا بیا د رسنیو په څارونکو خپل اغېز شیندي او افغاني کلتور ته زیان پرې رسیري.

بل د افغانستان د اکثر او ان څه کم ټولو رسنیو ژبه رسمي بڼه لري، یانې د لیک او کتاب ژبه په کې کارول کیږي، چې دا د عوامو له ژبې سره توپیر لري، نو ځکه د عوامو یوه درنه برخه د رسنیو په هغې رسمي ژبې

سم نه پوهېږي، هغه چې دوی یې د رسنیو په بېلابېلو برخو کې کاروي، خو د عوامو لوستی قشر کېدای شي د ژبې له دې ډول کارونې ګټه اخېستلای وشي.

انځوریزو رسنیو کې انځور تر ډېره بریده د رسمي یا لیکنی ژبې ستونزه هواره کړې؛ ځکه چینایان متل کوي، چې له زرو کلیمو یو انځور غوره دی.

خو د نامسلکو له لوري سیالی کې د بریا په هڅه له داسې خوځنده او ساکنو انځورونو ګټه اخېستل کېږي، چې په ښکاره د افغاني کلتور لپاره زیان رسوونکي وي.

د رسنیو دې برخې ته لا هم ډېر مزل پاتې، خو د هېواد ابادو، غرو او رغو ته د افغاني کلتور په جامه کې ځانونه ورسوي.

نو د هېواد عوام (لوستي او نالوستي) په یو نه یو ډول له رسنیو او د هغو له بېلابېلو ډولونو سره تړلي دي. د مسلکي کارکوونکو په شتون سره همدا رسنی دي، چې د ولس ستونزې وخت پر وخت حکومت ته رسوي او د حکومت د مسوولینو پیغام پر ولس سپاري. هر کله چې عوام یا ولس له حکومتي چارواکو او یا یې له ناروا غوښتنو او ظلمونو تنگ شي، نو وروستی دمه ځای یې همدا رسنی شي.

ب - روښانفکره: اصلاً په رسنیو ډېر تاثیر د همدې روښانفکرو اشخاصو دی. رسنی په واقعیت کې د همدوی په زور وړاندې او وروسته کېږي؛

څکه د ممبر، وعظ او نورو غونډو په ځواک دوی د ټولني افکار رهبري کوي، چې له همدې امله ټولنه کې له نورو خلکو ډېر اغېز شیندي. نامسلکي کسانو په شتون سره رسنیو نه یوازې زموږ د عوامو په ذهنونو تاثیر کړی؛ بلکې تر هغو زیات یې د روښانفکرو ذهنونو ته هم یو ډول کرکه درولې.

که د کیفیت په رڼا سترگې پټې کړو، افغاني رسنیو د کمیت له پلوه ښه منزل کړی، چې ډېری یې د بیان له ازادۍ څخه په گټې اخېستې په بېلابېلو ښو خپل رول ترسره کوي. په دغه رول کې د ناپوهۍ له امله ځینو ځایونو کې د کلتور پخې پولې نړیږي.

رسنۍ په ټولنه کې د نویو پېښو، اصطلاحاتو او لغتونو ترڅنگ نوي کلتوري ارزښتونه هم رامنځته کوي.

خبرتيايي ټولنه کې د ژبې او کلتور د ساتنې په اړه استاد حبيب الله رفيع وايي:

((ژبني او کلتوري بدلونونه برېښنايي او گړندي نه دي، هر بدلون لکه د مېوو د پخېدلو يا د کښتونو د رسېدو غوندې د زمان او مکان د شرطونو پر پور پلونه ږدي او سنجېدلي او درانه گامونه اخلي.

له یوې خوا د خبرتيايي ټولني چټک تگ او له بل پلوه ژبني او کلتوري تغيرات او د بدلونونو تدريجي گامونه د دې باعث گرځي، چې ځينې

ژبې د نویو تعبیراتو او ادا په برخه کې ټکنې شي، په ادا او تعبیر کې پاتې راشي او د غالبو ژبو او کلتورونو تر ژور يرغل لاندې واقع شي.))

نو دا چې د رسنیو په ډېرېدنې او کارېدنې سره هېوادنی کلتور بله بڼه اخلي، نو هغو کسانو چې په مسلکي بڼه یې ژورنالېزم نه وي لوستی، د بېلابېلو پروژو او پروگرامونو له لارې پردې کلتور او فرهنگ ته یو ډول کمپاین ترې کیري. دا کمپاین شعوري یا غیر شعوري په دواړو بڼو کېدای شي؛ ځکه د کمې پوهې او خپلو کلتوري پولو څخه د بشپړو مالوماتو نه لرلو له امله ډېری نامسلکه کسان پردې کلتور ته لومړیتوب ورکوي او هغې ته افغاني ټولنه کې په ډېر ارزښت قایلیري، چې په دې سره د ټولنیزو ستونزو سرېره کورني مشکلات هم زیري.

دا چې دې هېواد کې ډېری رسنی د بهرنیو پانگو پر مټ تغذیه کیري، نو له نورو هېوادونو دلته ډېره اړینه ده، چې مسلکي او په کار پوه خلک په کې وگمارل شي، خو د دغې غذايي رژیم تغذیه په سم ډول ترسره او دا غوړ یا خواړه ټولنې ته د شکر، فشار او د زړه د ناروغۍ په څېر د مرگونې رنځ لامل ونه گرځي.

مسلکي اشخاص کولای شي، چې د بهرنیو موخو په شتون سره بیا هم خپله کلتوري پانگه لا بډایه او د فعالیت پر بنا د نړیوالې نقشې سره سم پرې خپل کلتور ته وده ورکړي.

رسنیو کې د مسلکي پوهې نه شتون د مرو د حرکت په شان ده، چې تل به د بل په اوږو او د نورو په څپو باندې مخته ځي.

مسلکي کس کولای شي، د رسنیز ډگر په دغه سمندر کې په پوره پوهې او مهارت سره لامبو ووهي او ځان گټور مسیر ته ورسوي.

د نورو ژبو کلیماتو کارونه کې هم مسلکي پوهه په کار ده؛ ځکه زموږ پښتو ژبه کې د عربي ژبې سربېره د پارسي او انگلیسي ژبې تاثیرات ډېر زیات دي.

که یواځې عربي ژبه راواخلو، نو دې ژبه کې داسې ويي شته چې اوس یې زړه مانا په عربي ژبه کې بدله شوې ده.

نو مسلکي کس هم کولی شي، چې پښتو ژبه کې ورته منل شوي تعبیر سره نوې مانا پیدا او وکاروي؛ د بېلگې په ډول د استثمار ویی پخوا د مېوې ټولولو لپاره کارېده او چا به چې په ناروا ډول د یوه ملت شتمني لوټله، دا ویی به ورته کارېده، خو اوس په نوې عربي کې دا د پانگې اچونې په مانا سره کارېږي، نو په پښتو کې هم موږ زېښناک کلیمه د استثمار پرځای راوړې، چې د استثمار سیاسي ویي او لغت په ښه توګه روښانوي. همدا راز ښکېلاک هم د استعمار پر ځای او داسې نور ډېر ویي رامنځته شوي دي.

استاد حبیب الله رفیع یې په اړه داسې وضاحت کړې:

((د نوي تمدن ځینې وسایل چې په نولسمه او شلمه پېړۍ کې جوړ شوي، له خپلو عربي نومونو سره راغلي، خو موږ د خپلې ژبې د چوکاټ، اصولو او پوهاوي له مخې خپل نومونه ورته ایښي؛ لکه طیارې او جهاز ته الوتکه ویل؛ همداراز د لوبغاړي او لوبغالي ويي هم همدغه ډول واخلي.

نو موږ باید همدا لړۍ روانه وساتو او په ځانگړې توگه د اطلاعاتو له بارانه د نویو څاڅکو د راتوېدلو لپاره چمتو اوسو او په خپله ژبه یې را واپوو، خو دا کار به د ژبې له ژېدود سره سم کوو او د یوې علمي ډلې تر بحث، څېړنې او څیړنې وروسته به یې منو، نو د هېواد علمي ادارې باید د دې کار له پاره نه یوازې په پښتو؛ بلکې په دري ژبه کې هم علمي کمېټې وټاکي، څو موږ لغت جوړونه، تعبیر کول او اصلاح یا سمونه د خپلو ژبو د اصالت او رسالت له ساتلو سره ترسره کړای شو.

زموږ گاونډی هېواد ایران د خپلې محاورې او اصطلاحاتو په چوکاټ کې لغتونه جوړوي او د سېل غوندې زموږ هېواد ته را روان دي، چې ځینې ایران زده او تیار خواره لیکوالان یې بې له فکره خپلې ژبې ته نښاسي او په یو بل ډول افغاني دري پردۍ کوي.

دغه ډول پښتو کې ځینې کسان له خپلو لغتونو سره د نااشنایۍ له امله بهرنۍ پارسي لغتونه په ژباړلي ډول ژبې ته نښاسي؛ لکه هوا دار په طرفدار ژباړې؛ سره له دې چې پلوی، مینه وال او لېوال ورته لرو، یا غزدار او

سوگوار ته مصیبت خپلې لیکې، سره له دې چې ویرژلی، ویرمن، ویرجن او غمجن لرو، یا خاردار ته اغزی لرونکې وایي، سره له دې چې اغزن یا اغزین لرو؛ یا مثلاً دروگر لَوکوونکې ژباړل کيږي، سره له دې چې د لوگري کلیمه لرو، نمایانگرو ته ښکاره کوونکې ویل کيږي، سره له دې چې ښکارندوی او خرگندوی کلیمې ورته لرو او داسې نور.)

نو ډله ییزې رسنۍ له نویو پېښو سره د نورو ژبو نوي تعبیرونه راوړي او د دغو نورو ژبو ننوتو کې یواځې مسلکي کسان کولای شي، چې په دې چټک بهیر کې خپله ژبه او فرهنگ وساتي.

که لنډه ووايو، نامسلکه کسانو خبرې او کړنې په ډېرې اسانۍ سره د نورو کلتوري يرغلونو ښکار يږي، چې له مسلکه په پټو سترگو خپل کلتوري ارزښتونه له لاسه ورکوي او د کلتوري ښکېلاک په کړيو کې به راگير شوی وي.

کله چې رسنۍ په ټولنه کې د فشار قوه گڼل کيږي او هر خپرېدونکې توکي يې نېغ په نېغه د ټولنې په افکارو او اذهانو اغېز کوي، نو نامسلکي شخص د مسلک سربېره د کلتور او ټوليزو ملي گټو څخه د مالوماتو نه لرلو له امله اورېدونکې ټولنې ته په بېلابېلو برخو کې زیانمن تماميږي.

ج: د ټولني په اخلاقياتو د نامسلکیتوب اغېز:

رسنی د ټولني د اصلاح په برخه کې لوی مسوولیت او ستر رسالت لري، چې باید د خلکو اذهان روښانه، ملي ارزښتونه پیاوړي، غوره اخلاق ترویج، دیني عقایدو او ملي ارزښتونو ته درناوی ولري.

خو هغه خلکو چې په مسلکي ډول یې دغه برخه کې زده کړې نه وي کړي، د غیر معیاري او افغاني کلتور خلاف خپرونې یې د دې لامل کیږي، چې په ولس کې لوی اخلاقي درز منځته راوړي.

هغو کسانو چې په مسلکي بڼه یو څه نه وي لوستلي، نه شي کولی په اساسي برخو کې بریالي پرمخ لاړ شي، نو دوی بیا زور هغه څه ته ورکوي، چې په ټولیز ډول ورته اسانه ښکاري. په هغه برخه کې هم د بشپړې پوهې نه لرلو له امله د ټولني اخلاقياتو ته ستر زیان رسوي؛ د بېلگې په ډول خپرونو کې د غیر اخلاقي ټوکو، سندرو او بې ځایه الفاظو استعمال هغه څه دي، چې په ټولنه کې د اذهانو لوړاوي او د اخلاقياتو غښتلتیا پرځای عامه ذهنونو ته لویه صدمه رسوي.

که چېرته د اطلاعات او کلتور وزارت یا ریاست په راس کې مسلکي او په کار پوه خلک شتون ولري، نو هغوی د رسنیو د قانون د لسم فصل ۴۵مې مادې له مخې چې رسنیو ته ښودل شوي اته ممنوعه مواردو باندې په ښه ډول عمل کوي.

د رسنیو قانون په لسم فصل ۴۵مه ماده کې ویل شوي:

1. ((هغه اثار او مطالب چې د اسلام سپېڅلي دین له حکمونو او اصولو سره په توپیر کې وي.
2. هغه اثار او مطالب چې نورو ادیانو او مذهبونو ته د سپکاوي لامل وگرځي.
3. هغه اثار او مطالب چې د "حقيقي او حکمي اشخاصو" ² د سپکاوي، تحقیر او د هتک یا حرمت لامل شي.
4. هغه اثار او مطالب چې پر حقيقي او حکمي اشخاصو افترا وي او د هغوی شخصیت او اعتبار په ټولنه کې زیانمن کړي.
5. هغه اثار او مطالب چې له اساسي قانون سره توپیر ولري او د جزا قانون کې جرم وگنل شي.
6. پرته د اسلام له سپېڅلي دین څخه د نورو دینونو تبلیغول او ترویج.
7. د تاوتریخوالي او د تیري د قربانیانو د هويت او د انځورونو څرگندول په داسې ډول چې ټولنیز حیثیت یې زیانمن شي.

² په (نظریة الحق والالتزام) کتاب کې دوکتور وهبة الرحيلي حقيقي او حکمي اشخاص داسې پېژندلي:

((والشخص الطبيعي (الإنسان) اعتباري كالشركات ولمؤسسات في الحقوق الاخرى.))

۱- حقيقي دا چې يو کس د خپلو حقوقو غوښتنه کوي او بيا له هغې څخه دفاع کوي؛ مگر د نورو استازیتوب نه کوي.

۲- حکمي بيا هغه خلکو ته ويل کيږي، چې د نورو استازیتوب او يا يې پرځای تمثيل کوي.

8. هغه اثار او مطالب چې د ټولني د افرادو او په ځانگړي توگه د ماشومانو د تنکيو ځوانانو رواني امنيت او اخلاقي سلامت زيانمنوي.)

مور په خپلو رسنیو کې د مسلکي کسانو د نشتون له امله د ورځې په کراتو - کراتو دغسې پېښې گورو، چې په کې د قانون دغه مادې تر پښو لاندې کېږي.

که تبلیغاتو ته وگورو، نو تر ټولو ښه وسیله یې رسنی بلل کېدای شي، چې یوه ټولنه هم د پرمختگ پر لور سوقولی شي او هم یې د بربادۍ پر لور. که رسنیو کې مسلکي کسان ونه گمارل شي، لرې به نه وي چې ټولنه او په کې د شته افرادو اخلاق تیارو او کنډو - کپرو ته ولوېږي.

دا چې د عامه پوهاوي برخه کې د رسنیو رول د پام وړ دی، د ډېرو رسنیو رسنیز فعالیتونه د مسلکي کسانو د نشتون له امله یواځې په تفریح او سات تېری ولاړ وي، نو د سیالی په برخه کې سرعت او تېزوالی یې د ټولني په اخلاقیاتو بد اغېز پرې باسي.

زمور د ټولني ډېره برخه نالوستې ده؛ په ځانگړي ډول مېرمنې، نو هر کله چې مبتلې تفریحي خپرونې د یو شمېر بې مسلکه کسانو له لوري، چې په هېڅ ډول د رسنیو اخلاق، معیار او مسلکي اړخ سره بلد نه دي، کورني نظام ته ستر سرخوړی جوړوي.

یو شمېر رسنیو کې د همدې بې مسلکه خلکو له لوري خپرېدونکو سندرو، ټوکو، بې ځایه خنداگانو، بې معیاره او بې ټولې خبرو ستونزې زېږولي؛ ځکه دغه د زمزمو پرگرامونو په کورنیو او ټولنو کې د ډېرو ځوانانو او پېغلو اخلاقیات فاسد کړي دي؛ آن دا چې د دغو خپرونو له امله د مینې او عاشقۍ په نامه ډېر کله د خلکو عزتونو ته له کوره د تېسټې او نورو اخلاقي فسادونو لاره خلاصه کړې.

د نامسلکو کارکوونکو په شتون کې د ټولنې په اخلاقیاتو د رسنیو بد اغیز هغه وخت لا ښه جوتیږي، چې د ټولنې شدیدې اړتیاوې درک نه شي او نه هم د خپرونو پرمهال کوم معیار په نظر کې ونیول شي.

دلته ده چې دوی له ټولو معیارونو ناخبره هغه څه نه شي وړاندې کولی، چې د ژورنالېزم مسلک پرې ټولنې ته د خپراوي تاکید کړی دی.

دا سمه ده چې د ژورنالېزم څلورم آر او اصل تفریح ده، خو تفریح باید په مسلکي بڼه سالمه وي، نه دا چې د ټولنې وگړي له خپل مسر نه خطاء کړل شي.

رسنیو کې د مسلکي کسانو فقر له امله سالمې تفریح ته نه کتل کېږي، هغه چې د ټولنې هر اړخ ته په کې فکر کېږي.

نامسلکي کسان د اخلاقیاتو د خرابولو سربېره د ټولنې تعلیمي کچه، عرف او عادات، کلتور او د ټولنې عامه ذهنیتونو ته زیان رسوي.

د : د ټولني په افکارو د نامسلکیتوب اغېز:

همدا رسنی دې چې د ولس نمایندګي کوي او رسنی د ولس پر زخمونو پټی لګوي، نو په کار ده چې خپل رښتینی مسوولیت په مسلکي بڼه ترسره کړي.

افغانستان کې له 2001 کال راهیسې د رسنیو خپلواکي له لویو لاسته راوړنو شمېرل کيږي. دا لاسته راوړنه دومره لویه ګڼل کيږي، چې نظام پرې له ټولو وړاندې ډېر ویاړ او له مهمو لاسته راوړنو یې بولي.

خو د نامسلکي خلکو بېلابېلې خپرونې او خبرې د دې سبب ګرځېدلي، چې دغه لویه لاسته راوړنه د ټولني فکرونه منفي او بې ګټې لور ته بوځي. د رسنیو په منځ کې نامسلکي کړنو د ټولني په افکارو لوی زیانونه رامنځته کړي دي. دوی د رسنیو د قانون سربېره اساسي قانون له پامه غوځولی، چې په کراتو- کراتو دې برخو کې سرغړونې او ورانې لیدل شوي دي.

د قانون په هکله بېغوري، د شخصي او سیاسي ګټې اخیستنې ترڅنګ رسنیزه سوداګري هغه څه دي، چې نامسلکي اشخاص یې په ترسره کولو سره ټولنه کې د بد فکر رامنځته کولو لامل ګرځي.

د دوی غیر معیاري خپرونې او نامالومه تګلاره د دې لامل کيږي، چې په ډېرو ملي ګټو سترګې پټې شي. دا ډېره مهمه برخه ده؛ ځکه د داسې نیمګړتیاوو په تکرار سره نه یواځې دا چې رسنی د ټولني له نظره لوېږي؛

بلکې د ټولني ځوان قشر له فکري پلوه د خورا زیانمنو ستونزو سره مخ کولی شي.

په افکارو بله بده اغېزه دا چې د مسلکیتوب په نشتون کې رسنی د ډېرو ټولنیزو اخلاقو، نزاکتونو او ادابو پر وړاندې بې غوره پاتې کېږي او دا کړنه ورځ تر بلې د تکرار او ودې لامل ګرځي.

د اساسي قانون د درېیمې مادې له مخې چې د اسلامي ارزښتونو په خلاف هر ډول کړنه او ګام د منلو نه دی، نامسلکي کسانو دې ټکي ته په ناپامۍ سره د اخلاقو، ټولني سلامتیا او نورو کلتوري او اسلامي ارزښتونو ته ګواښ پېښ کړی، چې دا ګواښ بیا د افغان ولس د کلتور، دود او اسلامي ارزښتونو سره د ټکر په پایله کې د ټولني افکار د ستر اخلاقي خنډونو سره مخ کوي.

د اخلاقو سربېره رسنیو کې دغه ډول کړنو د افغاني کلتور حرمت هم زیانمن کړی دی.

له مسوولیت پرته اجاره یي تگلاره رسنیو کې د نامسلکو ترمنځ بله ستونزه ده، چې اخلاقي او ټولنیز ارزښتونه تر پښو لاندې کوي. په هماغه کچه چې اساسي قانون د ډیموکراسۍ، ولسواکۍ او د بشر حقونو ارزښتونه په ځان کې ځای پرځای کړي، له دې ډېر یې د اسلامي، ټولنیزو اخلاقو، امنیت او کلتوري ارزښتونو پر ساتلو ټینګار کړی دی؛ ځکه د دیني قانون جوړونې له مخې دا د انساني حقونو، د کس له کرامته نیولې تر ولسواکۍ

او ارزښتیا د دین په کړۍ کې راځي، دا دواړه د یو بل سره په موازي ډول پرمخ ځي، چې هېڅ ټکر په خپلو کې سره نه لري.

شخصي موخو لپاره د ټولنې په افکارو لوبې کول د نامسلکو خلکو بله کړنه ده، چې د اساسي قانون خلاف د ملي گټو پرځای د شخصي گټو لپاره خپرونې او ورته لومړیتوب پرې ورکول کيږي.

دوی کې ډېری یې د ملي گټو په پرتله د مادیاتو یا نورو غرضونو له مخې شخصي گټو ته لومړیتوب ورکوي، چې کېدای شي ډېرې لارښوونې یې د بهرنیو گټو له مخې ترتیب او د ملي گټو خلاف وي.

د دغو دلایلو له مخې نامسلکي اشخاص په بشپړه توګه له ملي گټو ناخبره او د ارزښتمندو ملي نوامیسو څخه سرغړوونکي پېژندل کيږي.

پنځم څپرکی

د مسلکي او غیر مسلکي اشخاصو ترمنځ توپيرونه

له توپيرونو وړاندې اړینه ده، چې نامسلکه یا اماتوران په دوو برخو ووېشو:

الف: غیر مسلکه مجرب

ب: غیر مسلکه غیر مجرب

لومړی یې نامسلکي مجرب ژورنالېستان دي، چې له بلها کگلېچونو، نیمگړتیاوو او ستونزو وروسته تر یو بریده په دې توانېدلي، خو خپلې رسنیزې چارې تر کنټرول لاندې راولي؛ یانې دغې ډلې ټولنې او مسلک ته د زیان اړولو دور تېر کړی دی.

دوی د بار - بار سهوو او ډېرو نیمگړتیاوو له ازمایلو وروسته یو څه پوه شوي، چې لږ منظم پرمخ لاړ شي. تر دې کچې د سېدلو په هر بند کې دوی ټکړې خوړلي، خو ځان مجرب کړي.

دوهم یې نوې راتوکېدلې موسمي ډله ده، چې نامسلکي کړنې یې نه یواځې د ټولنې پر اخلاقیاتو ناوړه اغېز کړی؛ بلکې د ژورنالېزم پر سپېڅلي مسلک تور داغ او هم د ملنډو باعث کرځېدلي.

که د مسلکي او نامسلکي اشخاصو توپير ته څير شو، نو د رسنۍ او ولس ترمنځ "باور" تر ټولو مهم اساس دی، چې دا پخپله د مسلکي

ژورنالېستيکي اخلاقو اساس هم جوړوي. کله چې د رسنی او ولس ترمنځ باور شتون ونه لري، رسنی د ولس له سترگو لاندې پښو ته لویږي، چې د بې باورۍ دغه بنیاد په رسنیو کې همدا نامسلکي وگړي رامنځته کوي.

د مسلکي کسانو په شتون کې ولس د رسنیو په اورېدو او پراخېدو سره ځان خوښ او په امن احساسوي.

ولس د خپلو ستونزو په اړه ښه واضح او ښکاره اطلاعات رسنیو سره شریکوي او دوی په دې قناعت حاصلوي، چې باید د ټولني په منځ کې شته پټې سوژې، ستونزې او رازونه د رسنی مخته کېږدي، خو برعکس نامسلکي اشخاص د مسلک څخه د ناخبرۍ له امله نشي کولای، ولس ته دغه ډاډ ورپه برخه کړي.

مسلکي وگړي خپل ځان د ولس له فکره بهر نه باسي. د ولس هیلو او غوښتنو ته درناوی، متقابل احترام او باور ته ترجیح ورکوي، خو د ولس باور پیدا او رسنی د واقعیتونو په لټه کې د ولس او حکومت ترمنځ رښتینی پل شي.

په مسلکي چلند سره ولس په رسنیو باور او ډاډ پیدا کوي او دا د دې لامل کیږي، چې د هغوی له منځه د شویو پښو، واقعیتونو او سوژو په اړه له ټولو وړاندې اطلاعات ترلاسه شي.

د نامسلکیتوب په شتون سره رسنی په ټولني خپل اغېز کموي او نشي کولای چې د مسلکي کارکوونکو د شتون په څېر دې ژور اغېز پرې باسي.

د رسنیو له ازادۍ څخه نامسلکي خلک سم برداش نه شي اخېستلی، چې له امله یې ټولني ته د زیان سربېره د وخت واکمن ته هم ستونزې زېږولی شي.

د اماتور ژورنالېستانو فکري تمرکز د ټولني د ستونزو او د قانون د بڼه پلي کېدا پرځای په مالي سرچینو او تمویلونکو اشخاصو وي. همدا لامل وي، چې له هڅو او زیار وروسته هم په ټولنه کې اغېزمن نه تماميږي.

نامسلکي کسان پېری وخت کاري برخه کې له ستړیا شکایت کوي؛ ځکه د سوژو پیدایښت او بیا منظم څارل ورته ستړي کونکي وي، خو مسلکي خلک د خپلې مسلکي پوهې او زده کړې پرمت کولی شي، خپلې ټولې چارې په بڼه ډول رهبري کړي.

که یوې سوژې باندې نامسلکي او مسلکي دواړه په یو وخت کار وکړي، نو د کار په پایله کې په ښکاره ډول جوتیږي، چې مسلکي کس خپلې چارې په څومره بریالیتوب او څنگه پرمخ وړي، خو په مقابل کې بیا هغه کس چې مسلکي زده کړې نه لري، څومره یې چارو کې له ستړیا او ستونزو سره مخ شوی؟

د چارې په پایلو کې د دواړو ترمنځ ښکاره توپیر موجود وي. د مسلکي خبريال د راپور زاویه او په نښه شوي سوژه دومره په زړه پورې او د ټولني لپاره موثره وي، چې ټولنه کې د بنسټيزو بدلونونو د رامنځته کېدو سبب گرځي.

د مسلکي خبريال اماتور سره لويې توپير دا دی، چې مسلکي کس د مسلکي پوهې مهارت پر مټ په ازاد لاس موضوع باندې کار کولای شي، هغه له دې وېره نه لري، چې هسې نه ځينو ځايونو کې ناخبرۍ سره مسلکي او دوديزې پولې ترې ونړيږي؛ ځکه هغه ته له وړاندې خپل چوکات او حدودات مالوم وي.

مسلکي کس په يوې سوژې د کار پرمهال ځان د سوژې واقعيت او ژورو ته په ډېرې اسانۍ سره رسولای شي، خو دا رسېدنه بيا اماتور کس ته خورا ستونزمنه وي.

مسلکي خبريال ټولو خواو لپاره يو ډول معيار کاروي، اما اماتور چې خپله هم معياري نه وي، نشي کولای معياريتوب ته پام وکړي.

د خپلې سوژې په بشپړولو کې مسلکي کس شخصي خوښتوب او ناخوښتوب ته پام نه کوي؛ ځکه د ټولني غږ پورته کول د مسلکي کس لپاره سره کرښه ده، له همدې امله د مسلکي کس راپور په زړه پورې او د ټولني له پراخ هرکلي سره مخ کيږي.

نو د سالم او پرمختللي سیستم رامنځته کولو لپاره مهمه ده، چې مسلکیتوب رامنځته شي، خو په سالم دريځ سره د خلکو اعتبار خپل او یو مسلکي چوکاټ تشکیل شي.

په رسمي ژبو برلاسي خبرې، د هېواد د ولاياتو په اړه کره مالومات او نوره ټوليزه پوهه او مطالعه هغه څه دي، چې د مسلکي زده کړو پرمهال مسلکي خلکو ته ښودل کيږي.

دا هغه څه دي چې پرته له مسلکي زده کړو څخه ترسره کول یې ستونزمن دي.

نامسلکي خلک د ژورنالېزم په لږې برخې د پوهېدو وروسته ځان د ډېرو لوړو کسانو منځ کې ويني، چې دا یې بيا د بې ځايه غرور او تکبر باعث گرځي؛ اما برعکس عاجزي او ځان د ولس له غړو سره يوشان گڼل د مسلکي کس بنيادي کړنه ده.

بې ځايه تکبر او غرور د شخص سربېره د رسنۍ اعتبار ته هم زیان رسوي، چې همدې او ورته نورو کړنو له امله دمگړۍ هم زموږ رسنۍ په دوامدار ډول کپيږي.

نامسلکي کس د خپلې بې پلوی په ساتلو کې هم ډېری وخت پاتې راځي.

مسلکي کس ولس پلوه، خو نامسلکي بيا سياست پلوه وي؛ يانې د سياستونو په طرف کې واقع کيږي او دا ډول درېدنه د نامسلکو ترڅنگ د

رسنی لپاره هم د زوال باعث گرځېدای شي؛ ځکه ولس په خپل ځای پاتې کېږي، خو سیاستونه بیا حالاتو او وخت ته په کتو هر وخت بدلېدای شي. د سیاست مخ او شا مالومه نه وي او نه هم په سیاست کې تل پاتې دوستي یا دښمني شتون لري.

دا بیا یو بل بحث دی، چې زما په بل کتاب "سیاسي ژورنالېزم" کې پرې پراخ بحث شوی.

ولې د رسنیو اورېدونکي په زړه پورې نشراتو اورېدو لپاره لږ وخت کې په پرلپسې ډول د رسنیو لیدل یا اورېدل بدلوي؟

دا ټوله موضوع د خپرېدونکو موادو محتوا پورې اړه لري او توپیر هم د دوی ترمنځ همدا دی. نامسلکي کس په دې نه پوهیږي، چې مخاطبان یې څه ته اړتیا لري؟

دغه ډول د خپرونې، ټاک شو، گردې مېزونو او اعلانونو په جوړولو کې له کومو محتویاتو ګټه واخېستل شي؟

نامسلکي کسان خو لومړی په محتوا جوړولو کې له ستونزو سره مخ وي او که رامنځته یې هم کړي، نو د جوړونې پرمهال د خپلو کتونکو او څارونکو اړتیا او غوښتنو ته پام نشي کولای؛ اما مسلکي کارکوونکي بیا برعکس دا هڅه کوي، څو له کومو محتویاتو څخه په کار اخېستې د ټولني غوښتنې له پامه ونه غورځول شي او هم خپل رسنیز اعتبار غښتلی کړي؟

د مسلکي اشخاصو له اماتورو کارکوونکو سره بل توپیر د مخاطبینو ساتل او درلودل دي. مسلکي کس د هغو چارو په لټه کې وي، چې پرمټ یې د خپلو مخاطبانو سربېره نور قشرونه هم د ځان پر لور رامات کړي، خو نامسلکي او اماتور کسان بیا په تقلید سره د هغه څه وړاندې کولو هڅه کوي، چې ولس یې د بار-بار لیدو له امله سترې شوی وي.

همدا مسلکي اشخاص دي، چې د عامه ذهنونو او افکارو په روښانولو کې ستر رول لري.

ډېری نامسلکي اشخاص په دې نه پوهیږي، چې دوی باید ټولنې ته څه وړاندې کړي او دغه څه چې وړاندې کوي، کوم زیانونه او کومې گټې لري؟

د رسنیو له موخو ناخبره له نشراتي پلانه پرته یواځې په سندرو، ببولو، زمزمو، او نورو افواهاتو باندې ځانونه د ژورنالېزم د یون لارویان گڼل ډېره نامناسبه ده؛ ځکه یواځې په دغو برخو څوک ژورنالېست کېدای نشي.

د مسلکي کادرونو په وینا کوم کسان چې یواځې د پورته موضوعاتو له امله ځانته د ژورنالېست خطاب کوي، دا د ژورنالېزم سپېڅلي څلي او مسلک ته د توهین ترڅنګ په خپل ځان ملنډې وهل دي.

هره رسنۍ اړ ده، چې عامه افکار یو لور ته رهبري کړي. که چېرته مسلکي اشخاص د دې رهبرۍ په راس او داخل کې موجود وي، نو هېڅکله به د خپل هېواد ملي نوامیس، ملي گټې او ملي امنیت ته گواښ

پېدا نه کړي او نه به هم بل چاته د دې اجازه ورکړي، چې د خلکو عامه افکار یا ذهنیتونه غلط لور ته رهبري شي.

د خپرونو، راپورونو، مرکو، تبصرو، تحلیلونو او داسې نورو پروگرامونو په جوړولو سره له خپلو مسلکي زده کړو ګټنه په شعوري بڼه د خلکو ملي روحیه پیاوړې کوي او د ملي ګټو لپاره کار کوي، چې دغه چاره د مسلکي زده کړو پرته ناممکنه ده؛ ځکه خو ډېر کله نامسلکي اشخاص غواړي، چې د رسنیو پر مټ ټولني ته خدمت وکړي او یادې موخي تعقیب کړي، خو په مسلک کې د پوهې نه شتون، نامسلکیتوب او کارونو ته نه پام یې د دې لامل کیږي، چې نه یواځې دوی په خپلو موخو کې پاتې راولي؛ بلکې ټولنه هم ترې خواږدې او په ناپوهۍ کې ترې ټوله ټولنه متضرره شي.

شپږم څپرکی

د مسلکي اشخاصو لاسته راوړنې

په تخصصي بڼه د ژورنالېزم زده کړې له امله په دې کم وخت کې مسلکي ژورنالېستان په دې توانېدلي، چې د پام وړ لاسته راوړنې ولري؛ د بېلگې په ډول که په جگړه ییزو حالاتو کې ټاکنې یادې کړو، نو د رایې ورکولو په جریان کې د رایې ورکوونې په مرکزونو بریدونه او چاودنې کېږي، د خلکو تورې شوې گوټې پرې کېږي، خو د مسلکي ژورنالېستانو له لوري په دغه ملي مسله کې مسلکي هڅې او کړنې د دې لامل کېږي، چې د عامه پوهاوي او بېلابېلو څېړونو او پروگرامونو پرمټ وکولای شي ولس ته قناعت ورکړي، چې پایله کې ولس د خپل سر په بیه هم دغه ملي مسله کې د خپل انتخاب کولو لپاره چمتو شي، خو د ولسواکۍ په تمثیل کې د خپلې خوښې نوماند ته رایه ورکړي.

نو د ډیموکراسۍ په دوره کې هم مسلکي ژورنالېستانو خپله پراخه ونډه لرلې او د بشري حقونو په ترویج کې یې خپل رسالت دوامداره ساتلی دی.

دغه ډول په نورو برخو کې هم که مسلکي ژورنالېستان د پېښو جریان په بڼه شکل سره وڅاري، نه یواځې دا چې ټولنه به د بریالیتوب پر لور قدم ووهي؛ بلکې د ناسور په څېر د ټولني لپاره خنډ جوړوونکي خلک به هم

د خپل عمل په بدو پایلو پوه شي؛ ځکه ولسواکه ټولنه کې رسنی د هېواد څلورم ځواک گڼل کيږي، نو له دې لارې مسلکي ژورنالېستان کولای شي یو له بل سره نږدې اړیکې وپالي.

مسلکي کسان د مسلکي چلند سبب شي، چې دغه دواړه بیا ولس ته د رښتیني خدمت ترسره کولو جوگه گرځي؛ ځکه مسلکي کسان د خپلې ټولنې او مسلک ټول اصول، قواعد او کړنې په بڼه ډول پاللی او ساتلی شي.

له بده مرغه اوس وخت کې ډېری رسنی دغه تشه شته (چې تر څلور کلن او آن دوکتورا پورې د ژورنالېزم زده کړه په کې ترسره کيږي) یواځې په خبر او راپور خلاصه کوي؛ حال دا چې د ژورنالېزم په یوې-یوې برخې مونوگرافونه او تېزسونه لیکل کيږي او په میاشتو-میاشتو ورباندې تدریس کېدای شي.

هغه کسان چې یواځې د ژورنالېزم د کلیمې سره اشنا دي، یا یواځې د خبر او راپور له کلیمې سره بلد شوي، خو نور په دې نه پوهيږي چې ولس څه ته اړتیا لري او دا ورته څه کولای شي؟

مسلک راته د کومو کړنو د ترسره کولو او نه ترسره کولو امر کوي؟ دغه نه پوهېدل نېغ په نېغه د دوی په نامسلکیتوب باندې دلالت کوي او دوی نشي کولای چې د ولس غوښتنو ته سم ځواب ووايي او یا هم د

هغوی غوښتنې درک کړای شي، نو ډېره مهمه ده چې رسنی د مسلکیتوب اصل ته په کلکه پاملرنه وکړي.

د مسلکي اشخاصو لاسته راوړنې په لویه کچه ځینې په لاندې ډول ښودلې شو:

- ✓ د دیني زده کړو خپراوي کيږي
- ✓ واقعیتونه بیانېږي او باطل سره د حق توپیر پېژندل کيږي
- ✓ د عقلانیت او علمیت چوکاټ برابرېږي
- ✓ له ظالمة د مظلوم د حق پوښتنه کيږي
- ✓ خیر او ښېگڼې لور ته خلک بلل کيږي
- ✓ خلک یووالي او وحدت ته هڅيږي
- ✓ سموالی او رغون رامنځته کيږي
- ✓ ټولنه کې د اختلافاتو او د فساد د خپرېدلو مخنیوی کيږي
- ✓ د وگړو ترمنځ همکاري زیاتېږي او عمومي مصالحو ته پاملرنه کيږي
- ✓ خصوصي حریم پېژندل کيږي او د خلکو حقوق رعایتېږي
- او بلاخره د دوی په شتون سره ټولنه کې رسنی له بې کچې اعتمادانه برخمن کيږي.

مسلکي افراد څوک دي؟

هغه چې یوه برخه کې لوړې زده کړې ترسره او په منظمه توګه په همدې ډګر کې د نظري زده کړو ترڅنګ عملي برخه کې تجربې ترلاسه کړې وي؛ ځکه نظري زده کړې وړتیا او عملي کار بیا تجربه انسان ته بښي.

کله چې یو کس یوه برخه کې هر اړخیزه زده کړه په مسلکي بڼه وکړي، نو د دندې ترسره کولو لپاره لېواله وي او لېوالتیا یې د دې سبب ګرځي، چې دا شخص نه یواځې د کار له پلوه ادارې ته مثبت تمام شي؛ بلکې اداره به هم په کم وخت، لږ لګښت او منظم ډول خپلو موخو ته رسېدنه وکړای شي.

نو دغې مهموالي ته په کتو اړینه ده، چې په رسنیزه برخه او هره اداره کې مسلکیتوب اصل ته په کلکه پاملرنه وشي.

د مسلکیتوب اصل د هغه بنيادي زده کړو له مهارت څخه عبارت دی، چې د کار په ډګر کې د کارکوونکي توان او د کار ترسره کولو نقشه په ګوته کوي. بیا نه یواځې په اسانۍ سره د پلان په نقشي تګ کېدای شي؛ بلکې د عمل په ډګر کې هم د ټولو پېچومو په هوارتیا کې مرسته کوي.

مسلکیتوب څنگه رامنځته کېدای شي؟

له هرڅه وړاندې باید د رسنۍ په راس کې مسلکي کس وټاکل شي. د رسنیو قانون په ۳۸ مې مادې درېیم جز کې مسلکیتوب باندې ټینګار شوی دي.

په دغه برخه کې راغلي، چې د رسنیو مسوول مدیران باید د مسلکي زده کړو سند له ځان سره ولري. د همدې شرط په اساس زموږ ډېری رسنۍ تر پوښتنې لاندې راځي.

د افغانستان په څېر هېواد کې رسنیز ډګر په بشپړ ډول د نامسلکو له شتون نه شو پاکولی، البته دا کېدای شي چې کچه یې ټیټه شي.

مسلکي کسان ډېرې لارې لري، خو له مخې یې د نامسلکو لاس لند او کاري ونډه یې ټیټه شي.

کله چې یو کس څلور کاله یو ډګر کې په ژمن ډول زده کړې ترسره کړي، د دې اهلیت او ظرفیت پیدا کوي چې په اړونده مسلک کې بریالی دنده ترسره کړي.

نو د همدې له مخې کله چې یو څوک غواړي ښه مسلکي ژورنالېست شي، باید له ټولو وړاندې ټینګه اراده، پرځان باور او تر ټاکلې مودې (چې لوړو زده کړو وزارت مشخص کړی) زده کړې ترسره کړي.

اوس مهال د دولتي پوهنتونونو سرېږه په خصوصي پوهنتونونو کې هم د ژورنالېزم پوهنځي شتون لري، چې د دې شتون مور ته د نامسلکیتوب په منځه وړلو کې ډېره مرسته کولای شي.

د پوهنتون استادان باید له لومړي کال څخه خپلو زده کړيالانو ته دا انگېزه ورکړي، چې رسنیو کې کار وکړي او د همدې استادانو له خوا دې د مسلکي طرحو او همکارۍ په ملاتړ د رسنیو له بېلابېلو مشرانو سره خبرې وشي، خو زده کړيالان يې د نظري زده کړو سره عملي تجربه هم ترلاسه کړي.

دا کړنه خو گټې لري:

لومړۍ يې دا چې له معاشه پرته د نامسلکو اشخاصو دنده به همدغه مسلکيان مخته وړي.

دوهمه دا چې مسلکي ژورنالېستانو لپاره به د فارغېدو سره په عملي برخه کې هېڅ ستونزه پاتې نه وي؛ په دې مانا چې دوی به خپله نظري او عملي برخه غني کړې وي، چې بيا به په ملي او نړيواله کچه د دندې ترسره کولو بڼه جوگه اوسي.

درېيمه گټه يې خپله رسنیو ته ده، چې د دوی پرمختگ کولای شي معياري نشرات خلکو ته وړاندې او په رسنيز بازار کې د سيالۍ بريا په خپل نوم کړي. هره رسنۍ بايد د ښو خپرونو لپاره د تقرر معيار مسلکیتوب وټاکي. کله چې دغه کړنه ترسره شي، نو نامسلکي وگړي دا جرئت نه شي کولای

چې خپل اسناد د ذکر شوي بست لپاره جمه کړي؛ ځکه هلته له وړاندې لومړیتوب مسلکیتوب بنودل شوی دی. په دې سره رسنی معیاري او په خپل ډگر کې لومړیتوب خپلوي.

د مسلکیتوب رامنځته کولو بله غوره لاره دا ده، چې هېواد کې د زونونو په کچه د مسلکي ژورنالېستانو ټولني رامنځته شي، چې دغه ټولني بیا بېلابېلو رسنیو سره د قرارداد او بنو اړیکو پر بنا مسلکي وگړي د کار کولو په موخه وروپېژني.

دا کړنه د مسلکي وگړو لپاره ډېره گټوره پربوځي؛ ځکه هر کله چې د غیر قانوني کړنو د مخنیوي لپاره په متحد ډول یو ځواک رامنځته شي، نو په ډگر کې د غیر قانوني کړنو د ترسره کولو جرئت له منځه ځي، چې دې سره به په تدریجي ډول ټول رسنیز ډگر قانوني او مسلکي وگړو ته پاتې شي.

عامه پوهاوی د مسلکیتوب د رامنځته کولو لپاره بله غوره لاره ده، چې پرې د نامسلکیتوب مخنیوی کېدای شي.

دا باید ومنو چې زموږ د ټولني فکري او تعلیمي کچه د نړۍ په پرتله ټیټه ده، نو د نامسلکیتوب د زیانونو او د مسلکیتوب د گټو په اړه د پوهېدو لپاره ټولنه کې عامه پوهاوی په کار دی، خو په دې سره ټولنه کې د مېشتو وگړو ذهنونه خلاص او خپل مکلفیت ادا کړي.

د عامه پوهاوې په دې برخه کې د رسنیو سربېره د جوماتونو امامان، دیني عالمان، نفوذ لرونکي قومي مشران او تعلیم لرونکي وگړي د دې برخې په ترویج کې پوره مرسته کولای شي. کله چې د یوې برخې په اړه ټولنیز شعور لوړ شي، نو د دغو غیر معیاري کړنو د مخنیوي کار هم همدغه وگړي په ښه ډول ترسره کولای شي.

دا د دې لپاره هم اړینه ده، چې تاسې په چارو کې د مسلکي چلند پر لور رهبري کړي.

مسلکي اشخاص د خپل مسلک په ځواک کولای شي، د رسنیو پر مټ د اوږد مهال لپاره عامه ذهنیتونه د ټولیزو گټو پر لور مخ پر وړاندې بوځي. دغه ډول مسلکي کسان دا توانایي لري، چې د رسنیو پر مټ د ټولني افکار په سم ډول بسیج کړي.

دا هغه څه دي، چې مور ته په ټولنه کې د مسلکي ژورنالېستانو اغېزمنتوب په گوته کوي. که چېرته له دې ځواک څخه په مسلکي توگه سمه گټه وانه خپستل شي، نو ممکن ټولنه د فکري، اخلاقي او نورو حالاتو له مخې د تاریکۍ، تباهي او بربادۍ لور ته لاړه شي.

پایله

دلته یوه خبره د رسنیو او بله هم د کارکونکو (ژورنالېستانو) ده. که د رسنیو په اړه بحث وکړو، نو تېر وخت کې د رسنیو حکومتي برخې پورې تړل او یو اړخیز نشرات کول هغه څه وو، چې د رسنیو لپاره یې ټولنه کې یو څه منفي لیدلوری رامنځته کړی وو.

رسنی د یوې ټولنې په رغونه کې خورا اغېزمن رول لري؛ ځکه رسنی مسوولیت لري خو د هغو موادو د نشر هڅه وکړي، چې ټولنې لپاره گټور وي او ورته زیانمن واقع نه شي.

د هېواد په رسنیز بازار کې اوس مهال په زرگونه لیکوالان، ژورنالېستان، تخنیکي کارکونکي او د نورو برخو چلوونکي په کار بوخت دي.

که د یوې خپرونې یا رسنۍ چلوونکي خپله روښانفکره وي، نو مخاطبین به یې هم طبعاً اکثره د همدې قشر اړوند خلک وي، خو د هېواد پر روښانفکره قشر د رسنیو تاثیر بیا هغه شان نه دی؛ لکه پر عوامو چې دی. رسنی د عوامو پر ذهنیت ورو- ورو تاثیر کوي او که چېرې رسنی مثبت او یا منفي لیدلوری ولري، نو دا تاثیرات هم پر هغوی ورو- ورو اغېز کوي، چې یو اوږد زماني واټن غواړي.

د دې یو علت دا هم دی، چې زموږ د رسنیو ژبه د عوامو له ژبې څخه تر یوځایه توپیر لري، خو دا تاثیرات بیا پر روښانفکره قشر جوت دی.

اوس زموږ ازادې رسنۍ روښانفکره قشر په هغو بېلابېلو ډلو پورې تړلي، چې خپل ذهني تمایلات لري. په ځینو برخو کې کېدای شي دا ذهني تمایلات خپلواکې زېرمې ولري، خو تر ډېره دا فکرونه له بهرنیو سرچینو الهام اخلي.

طبیعي خبره ده چې د دوی له خوا سمبالېدونکې رسنۍ هم د دې ډول افکارو خپرندویي دي. دا هغه جریان دی، چې یو شمېر تحصیل کړي اشخاص یې پر خپرولو بوخت دي او یو شمېر نور بیا د دې جریان پر ضد خپل فعالیتونه کوي.

په دې ډول د هېواد د روښانفکره قشر یوه زیاته برخه له رسنیو څخه د خپرېدونکو متضادو فکري جریانونو په رفع او دفع بوخت دي.

خو په دې منځ کې ځینې داسې ازادې رسنۍ هم شته، چې د خپلواکو شخصیتونو له خوا خپرېږي، جانبي عوارض یې کم او گټې یې زیاتې دي. دا ډول رسنۍ د هېواد د ټولو قشرونو په ذهني جوړښت کې کارنده ونډه اخلي او د ملت د وینستابه سبب گرځي.

دې ډول رسنیو د هېواد د ډېر شمېر روښانفکرو د ذهني سطحې په ښېرازی کې هم ښه رول ادا کړی او ادا کوي یې.

که دغه ډول رسنۍ نه وای، د هغو نورو رسنیو مخ نیونه به ډېره ستونزمنه وه، چې د ازادو رسنیو په نوم نشرات لري، خو په واقعیت او حقیقت کې

یې د ازادۍ فکرونه او خپرونې د بېلابېلو خواو له لوري ولچک او ځولانه وي.

په مجموعي ډول زموږ له رسنیو څخه د هېواد روښانفکره قشر زیات اغېزمن شوی او اغېزمنیږي. دا اغېزمنتیا په مثبت او منفي دواړو خواوو کې محسوسه ده، چې د همدې روښانفکرو له لارې عامو وگړو ذهنونو ته هم تکثر کوي.

ډېری وخت د حکومت درې گونی ځواک د رسنیو تر سخت فشار لاندې راځي.

د ملي شورا یا ولسي جرگې د زورواکو غړو له خوا خو بیخي خپل سیال او رقیب گڼل کیږي.

د ځینو نامسلکو له لوري دغو زورواکو سره معاملې او ډیلونه بیا د دې سبب کیږي، چې د دوی په ډېری نا قانونه او ناروا کړنو باندې د خاموشۍ گوته په شونډو کېښودل شي.

دغه ډول دې برخه کې له قومي نسبت څخه هم ناوړې گټې اخیستنې ته زمینه برابریږي او یو شمېر رسنۍ له دې لارې خپل مخاطبین د ځان ترڅنګ دروي.

خو که چېرته د مسلکي کادرونو په شتون سره رسنۍ وانگېرو، نو په عام ډول بیا همدا رسنۍ وي، چې د دغه ډول خلکو ناممکن هوسونه مهار او په عامو نیوک کوونکو په منځ کې هم د جرئت جذبه پیاوړې کړي.

اجراییه قوه هم د مسلکي کادرونو په شتون سره نه شي کولای له قانونه دباندي خپلو کړنو ته سرايت ورکړي.

مسلکي کارکوونکي رسنیو کې پرته له معاملې، وېرې او اړیکې په مسلکي مهارت سره د ټولني او په کې د شته مظلومانو غږ بدرگه کوي، چې له دې امله هېڅ اجراییه قوه نه غواړي، خو نوم یې د قانون ماتوونکو او زورواکو په ډله کې خپور شي.

رسنیو کې مسلکي خلک د بحثونو، گردې مهزونو او نورو خپرونو له لارې د مامورینو او کارکوونکو د فساد، تخطی او درغلی څخه پرده پورته کوي، چې له دې وېرې هم په د دې قوې په چوکاټ کې داخل کسان د فساد کېچې ټیټوالي لپاره ځانته متوجې کيږي.

قضایه قوه چې ټولنه یې له نورو ډېر په فساد کې ښکېل بولي، د رسنیو او مسلکي کسانو له وېرې د فساد په کولو کې له سخت احتیاطه کار اخلي.

د دوی ډېری علني غونډو ته همدا رسنی ژوندی پوښښ ورکوي، چې ټولني او په کې اوسېدونکو ته غل او مل په ښکاره پرې جوتېدای شي.

رسنی چې د نوښتونو او پنځونو د ایجاد او تخلیق منشا گڼل کيږي، باید دغو او ورته نورو نکتو ته د ښې پاملرنې لپاره له نامسلکیتوب څخه وژغورل شي. په دې ډول به رسنی د خلکو په ژوند کې د بې ساري پرمختگ او نوښتونو له کبله مثبت بدلون رامنځته او په حقیقي توگه به د پرمختگ او فکري بډاینې سرچینه وگرځي، خو که چېرته دې برخو کې

له غفلت څخه کار واخېستل شي، نو د یوې شېبې غفلت به یې ټولنې ته د ویجاړۍ، غلامۍ او وړانۍ سبب وگرځي.

زموږ د ټولنې ۹۹ سلنه وگړي مسلمانان دي، نو کوم مسوولیتونه چې باید رسنی یې د دغې هېواد وگړو ته د خپرونو او نشراتو پرمهال پام کې ونیسي، ډېره کچه یې باید اسلامي بڼه ولري. په دې سره د فساد له خپرېدلو هم تر ډېره بریده مخنیوی کېږي، نو مهمه دا ده چې رسنی باید د ټولنې اخلاقیاتو ته ځانگړنې پاملرنه وکړي او دا هغه چاره ده، چې د مسلکیتوب په شتون سره ترسره کېدای شي.

په دا ډول خپرونو سره مسلکي کسان ټولنه کې خلک د فساد خپرولو له خطرناکو پایلو، عواقبو او زیانونو څخه په ښه ډول خبرولای شي.

د رسنیو مشران باید د تقرر پرمهال معیار مسلکي زده کړې وټاکي؛ ځکه مسلکي خلک تل په دنده کې نوی فکر، نوې سوژې او مسلکي طرحې وړاندې کوي او په همدې سره مخ پروړاندې ځي.

د اماتورو کارکونکو له لوري د شپې او ورځې بې گټې خپرونو پرځای باید د ژورنالېزم په ښو معیارونو برابرې مسلکي خپرونې خلکو ته وړاندې شي، خو گټه ترې پورته او مسلکي رسالت پرځای شي.

دا د دې لپاره هم مهم دی، چې رسنی تر ډېره بریده د خلکو پر ژوند اغېز کوي. د دغو رسنیو پرمټ د ټولنو او وگړو دوامدارې تربگنۍ او دښمنۍ

پای ته رسېدلي؛ ځکه پر رسنیو د خلکو ډېر باور دی، چې دا باور په مسلکي بڼه د ټولني په ناخوالو او ستونزو منعکس کولو کې نغښتی دی. رسنیو په تېرو کلونو کې د خلکو د ژوندانه او ستونزو په باب په لکونو راپورونه خپاره کړي، خو بیا هم هغه ډول چې رسنی نورو ټولنو کې د خلکو پر ذهن واکمني کوي، دلته لا هغې مرحلې ته نه دي رسېدلي؛ ځکه دلته لا هم اړتیا ته په کتو د مسلکي او تجربه لرونکو کادرونو شتون کمزور ګه دی.

بل یې کېدای شي علت د ټولني د اکثریت نالوستوب او د رسنیو نوی توب وي، چې دې برخه کې اوس یو څه هڅې شوي. د تعلیم کچه لوړه شوې او د فکري ازادۍ حق د ټولني هر قشر ته ورکړل شوی دی. د ژورنالېزم مسلکي کادرونو په پنځېدو سره باید مسلکي خلک ازادۍ ته په پام سره د قانون سره سمې خپرونې ټولني او خلکو ته وړاندې کړي. د ټولیزو اړیکو د وسایلو قانون د څلورمې مادې په لومړۍ فقره کې هم دې برخې ته اشاره شوې ده. دغه برخه کې راغلي چې:

((هر شخص د فکر او بیان د آزادۍ حق لري. د چارواکو لخوا له لاسوهنې، محدودیت او تهدید پرته د قانون د حکمونو په حدودو کې د مالوماتو، اطلاعاتو او نظریو غوښتنه، ترلاسه کول او لېږدول په دې حق

کې شامل دي، همدارنگه په دې حق کې د مالوماتو د خپرولو، وپشلو او ترلاسه کولو د وسایلو آزاد فعالیت هم شاملیږي.))

دغه ډول د همدې قانون د دوهمې مادې په شپږمه فقره کې صراحت شوی چې:

((د ټولیزو اړیکو د وسایلو له سالمې ودې سره د مرستې په منظور په داسې ډول چې دغه وده وکولای شي په هېواد کې د کره خبرونو، اطلاعاتو، زده کړو او روزنو د خپرولو، د علم او ثقافت د غوړېدلو اغېزمن وسایل وگرځي او د خلکو نظریې له ژورنالېستيکي معیارونو، اصولو او ارزښتونو (صداقت، ناپلوی او توازن) سره سمې منعکس کړي.))

د قانون دغو مادو ته په پام سره ټولې رسنۍ، برېښنایي (راډیو، ټلوېزیون، کېبلي او انترنټي شبکې)، چاپیزې رسنۍ (ورځپاڼه، جریده، میاشتنۍ، مهالنۍ (تقویم)، فصل نامه، کلنۍ، پوستې او خبرنامه) باید د ټولیزو اطلاعاتو د قانون په نظر کې نیولو سره خپلې نشرات ترتیب او وړاندې کړي.

دوی باید هغه اخلاقي ژمنتیا هم په نظر کې ونیسي، چې په رعایت سره یې ټولنې ته خیر رسیږي. دا چې زموږ د ټولني ۹۹ سلنه خلک مسلمانان دي، نو د اسلام مبارک دین د ممانعو رعایت په کې باید وشي.

بله برخه د کارکوونکو ده:

کارکونکي (ژورنالېستان) باید د هرې پېښې سره د احساساتي چلند پرځای مسلکي چلند وکړي، خو د ناڅاپي پېښو په اړه باید هر ډول چمتووالی ولري.

د پېښې په ځای کې باید له خپلې تجربې، مهارت او مسلکیتوب څخه کار واخلي.

ځینې نامسلکي کسان دغه چاره ډېره عادي بولي او دې برخه کې سرعت ته په لومړیتوب سره یو ستر رسالت او مسوولیت تر پښو لاندې کوي. مسلکیتوب او وظایفو ته په صداقت او درنه سترگه کتل شخص د هدف لوړو پوړیو ته رسوي.

کله چې یو څوک غواړي ښه مسلکي ژورنالېست شي، باید لومړی ټینګه اراده، پرځان باور او تر ټاکلې مودې (چې د لوړو زده کړو وزارت مشخص کړې) زده کړې ترسره کړي.

مسلکي کسان د خپلې پوهې او مهارت څخه په ګټې اخیستنې یو داسې مهالوېش ترتیبوي، چې د بل مسلکي مسوول کس په راتګ سره یې هم ترتیب شوی مهالوېش او چارې له فکري او مسلکي پلوه له پامه نه غورځول کېږي.

که چېرې مسلکي اشخاص په رسنیو کې په دندو وګمارل شي، د ستونزو حل لپاره به د مسلکي برخورد او مسلکي تدابیرو په نیولو سره ولس له فکري یرغله وژغورل شي.

نو هره غوښه د خوند، شخوند او بوی له اړخه بېلې ځانگړنې لري؛ له چرگه د پسه او له پسه د چرگ وېرم نه پورته کېږي.

د مسلکي ژورنالېستانو، مشرانو او استادانو له لوري دې هغو رسنیو سره ناستې وشي، چې د نامسلکو کسانو په گمارنو او خپرونو وړاندې کولو سره حساسیتونه پاروي او د ټولنې خرابۍ ته لمن وهي.

له دوی څخه دې په هره برخه کې ژمنې واخېستل شي او بېرته دې د وخت په تېرېدو دغه ژمنې وڅارل شي.

دوی ته دې قناعت ورکړل شي، چې د مسلکي کارکوونکو په شتون یې رسنی نه یواځې پرمختگ کوي؛ بلکې د سیمې او هېواد پرمختگ کې هم ډېر اغېز لرلای شي؛ ځکه رسنی د یو هېواد په پرمختگ کې ژور او بنيادي رول لري.

افغانستان کې ژورنالېزم خورا سخت او پېچلی مسلک دی.

ژورنالېستان تل له ستونزو سره لاس او گړېوان دي. د خبریالانو د ټولنو او خبریالانو ترمنځ ځنځيري اړیکو ته اړتیا ده. دا له مور سره د حقایقو په پلټنه او د گواښونو پر وړاندې په گډه دفاع کې مرسته کوي.

له دې لارې دا هم کېدلای شي چې کلتوري او ښوونیزه برخه لا نوره پیاوړې شي او مسلکي کسانو کې دا وړتیا ځای پرځای شوې وي، چې خپلو لیدونکو او اورېدونکو ته دغه ستر مسوولیت په ښه ډول سرته ورسوي.

د زده کړې په برخه کې کله-کله ځینې کړنې، هڅې او څارنې ولس ته خوږو کې د زهرو ورکړه وي؛ ځکه د ځان او ټولنې نوم لوړاوي او خپراوي په جنون هره کړنه تجربه کيږي. که په بېلگو پسې لاړ شو، نو په میاشتنی کورسونو کې د مسلکي کسانو پرځای د نامسلکي خلکو روزل یې ښه مثال دی، چې دغه روزنه ولس او مسلکي خلکو ته د ځورونې لار خلاصوي او امانوران یې نه یواځې خپل شخصیتونه لکه گاز هوا ته پورته کوي؛ بلکې د مسلکيانو په مسلکي جسم هم سم لکه د سرطان دانه گرځي؛ ځکه روڼ مسلک توروې او دودونه او گردونه یې بیا د خوار ملت زړونو او مخونو ته لارې کوي.

د مسلکيانو ځای نیول کيږي او حق یې په نورو خوړل کيږي؛ دغه ځای دی چې ځانته ویلو استادانو په لوی لاس مسلکي فساد ته دروازې پرانیستي او د مسلک ښکلی ډگر یې نه یواځې په خپلو ناپوهو لوبغاړو په بې رحمۍ ځپلی؛ بلکې دغه له خونده ډک مسلک یې د جنگ په ډگر بدل کړی.

په څو میاشتنی کورسونو او عملي کارونو یو څوک مسلکي ژورنالېست کېدای شي.

د لېسې زده کوونکي یا د بل مسلک زده کړیال او فارغ ته د څو میاشتنۍ زده کړې له امله په ټولې مسلکي برخې د بادشاهۍ خیالي تاج په سرول

او د هغوی له لوري بیا لکه لیدل شوی فلم؛ ناخبره او نابره هر ډول او هر ډیالوگ ته گړېوانونه شکول خورا مسلکي ستونزې زېږوي.

دغه اماتوران بیا اړ دي، چې رسنیو کې پرته له کوم مالي امتیازه لاسو پېښې واچوي او گڼ شمېر غیر اخلاقي، غیر انساني او غیرمسلکي کړنو ته زړه ښه کړي، خو په مقابل کې یې بیا د همدې ډگر مسلکي او وړ شخص د داسې کړنو نه ترسره کولو له امله په کور ناست وي.

له کفایته خلاص دغه چینایي مالونه د ټولنیز رسالت په رسولو کې عاجز او ټولنه د ښې رهبرۍ پرځای په بلا کړلېچو او ناسمو لارو بیایي.

له همدې امله خو نن د ژورنالېزم ترڅنګ په گڼ شمېر نورو مسلکونو هم د خلکو اعتبار کم شوی؛ ځکه دوی د یوې برخې په خبرېدو په ټوله مانا مسلک باندي د پوهېدو ټټر وهي، خو د مسلک له سمندري ژوروالي او اسماني لوړوالي ناخبره پاتي. آن له یوې برخې هم بشپړ اگاهه نه وي؛ یانې که د تفریح له مفهومه اماتور صاحبان وپوښتل شي، ممکن همدومره ووايي، چې:

((خندا، سندرۀ او ټوکه))

دلته دوی له طنزونو او په کې له شته چوکاټونو ناخبره وي.

او که له تفریح په پوهه کې لږ وړاندي تللي وي، نو ایله تر اطلاعاتي ژانرونو ورسیري، حال دا چې دې مسلک کې د اطلاعاتو سربېره نور ډېر

قالبونه، چوکاټونه او ژانرونه شته، خو هغه کسان چې مسلکي نه وي، له هغو نورو مسلکي اصطلاحاتو ناخبره او عاجز پاتې وي.

د مسلکي کادرونو له لوري ډېری وخت د نامسلکي کسانو په روزونکو هم نیوکې کيږي. دوی دغه روزونکي په مسلکي فساد ککړ بولي، چې په خبره یې مسلکي کسانو سره د خبرو او بحث جرئت نه لري او د مسلکونو په چغو او فریادونو هم پانده او کانه دي؛ ځکه خو په دغه کړنه کې له ماشومانو کار اخلي او گرم هم نه دي؛ ځکه پانده خلک ډېری وخت د ماشومانو په اوږو ځانونه تر ټاکلو موخو رسوي.

دا باید ومنو، چې رښتیا ترخه وي او که دغه ترخه لکه د ملریا گولۍ د دوی د خولې خوند خرابولو سبب گرځي، خو د مسلکي صحت او تندرستۍ له امله ورته دا دوا اړینه ده، چې باید مجبوراً یې اورېدو ته پلټۍ ووهي.

که چېرته د کتابونو په څېر اوږد ژوند او غوره حېثیت گټل غوښتل موخه وي، نو دغه کسان دې د مسلکي فساد او د ځورېدلې روزنې ختمولو لپاره هره برخه کې په مسلکي خلکو کار وکړي او په خپلو اړوندو څانگو کې دې ورته مسلکي روزنه ورکړي؛ یانې د ژورنالېزم زده کړيال په عملي ډگر کې باید په بېلابېلو پروگرامونو ونازول شي، د حقوقو زده کړيال په ډیپلوماتیکو اصولو، اصطلاحاتو، د محکمو تمثيل او د حالاتو د څارلو او تحلیل لپاره د بېلابېلو ورکشاپونو، کنفرانسونو او سیمینارونو پر مټ په تخنیکي او مسلکي توگه وروزل شي. دغه ډول د کمپیوټر ساینس زده

کریال سره هم د ډېټابېس، سافتویرونو او نورو د اړتیا وړ مسلکي توکو په پوره کولو، جوړولو او زده کولو کې کار وشي، نو لري به نه وي چې په رستنې او منظمه بڼه به دغه روزنه د دې دردېدلي ولس د درد لپاره دوا وگرځي.

پای

اخځلیکونه

1. قران کریم
2. احادیث
3. اساسي قانون
4. اطلاعات او کلتور وزارت
5. افغاني اوسنی رسنی، لیکوال: پوهان دوکتور محمد اسمعیل یون ماسټری تېزس، چاپ کال ۱۳۸۱
6. بخاري شریف، ابو عبدالله محمد بن اسماعیل البخاري رح، ژباړن: فقیر محمد عباس قادریه.
7. تفسیر ابن کثیر، تالیف حافظ عماد الدین ابن کثیر، ژباړن، مشتاق مجروح یوسفزی، تاج کتبخانه قصه خانه پېښور.
8. ټولیزو اړیکو قانون
9. د افغان پر معاصر تاریخ یوه لنډه کتنه، کانديد اکاډمېسن محمد ابراهیم عطایي، ۱۳۹۳ هـ.ل.
10. رسنیو قانون
11. د هېواد له بېلابېلو ولایاتو او مرکز کې د رسنیو مشرانو سره مرکې
12. د هېواد په کچه مسلکي کادرونو سره مرکې
13. کورنیو او بهرنیو استادانو سره مرکې
14. نامسلکه او اماتورانو څخه پوښتنې او ورسره مرکې
15. روحانین، علماء او روښانفکرانو سره مرکې
16. د رسنیو مخاطبانو او لیدونکو ترمنځ ټولپوښتنې
17. نظرية الحق والالتزام، لیکوال: دوکتور و وهبة الرحيلي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**